

คำนำ

ปัจจุบันตลาดการส่งออกของประเทศไทย ไปยังตลาดเก่าในประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก เริ่มถดถอยลง ทั้งนี้เนื่องจากการส่งออกเป็นกลยุทธ์สำคัญที่ประเทศต่าง ๆ ทั่วโลกให้ความสำคัญ เพื่อนำเงินตราต่างประเทศเข้าสู่ประเทศของตน เพื่อการพัฒนาประเทศ จึงทำให้เกิดปัญหาการแข่งขันในตลาดโลกอย่างรุนแรง ดังจะเห็นได้จากคู่แข่งชั้นทางการค้าของไทย อย่างเช่น สาธารณรัฐประชาชนจีน สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม มาเลเซีย เป็นต้น โดยศักยภาพแล้ว การแข่งขันกับประเทศต่าง ๆ ดังกล่าว ประเทศเหล่านี้จะได้เปรียบประเทศไทยในด้านปัจจัยการผลิต ไม่ว่าจะเป็นด้านแรงงานและวัตถุดิบ จึงกลายเป็นอุปสรรคสำคัญสำหรับประเทศไทย ที่เข้าไปแข่งขันในเวทีการค้าโลก อีกทั้งประเทศที่นำเข้าสินค้าจากไทยที่สำคัญหลายประเทศ ได้นำมาตรการกีดกันทางการค้าต่าง ๆ มาใช้เป็นข้อบังคับเข้มงวดขึ้น ไม่ว่าจะเป็นสหรัฐอเมริกา ญี่ปุ่น และสหภาพยุโรป ซึ่งได้ส่งผลกระทบต่อประเทศไทยโดยตรงในการส่งออกของไทยไปยังตลาดหลัก ดังกล่าวที่ไม่ขยายตัวเท่าที่ควร

อย่างไรก็ตาม ตลาดโลกเป็นตลาดที่กว้างขวางมากสำหรับการส่งออกของสินค้า ไทยยังมีประเทศต่าง ๆ ในโลกอีกเป็นจำนวนมากที่นักธุรกิจไทยยังเดินทางไปทำการค้าด้วยไม่มากนัก ทั้ง ๆ ที่ประเทศดังกล่าวมีความต้องการและมีศักยภาพในการนำเข้าสินค้าจากประเทศไทย สาเหตุหลักเนื่องมาจากประเทศเหล่านั้นยังเป็นประเทศใหม่ ไม่เป็นที่รู้จักของนักธุรกิจไทย และส่วนหนึ่งเพราะการขาดข้อมูลที่เอื้ออำนวยต่อการตัดสินใจในการไปทำธุรกิจด้วย ประเทศเพื่อนบ้าน ซึ่งประกอบด้วย กัมพูชา เมียนมาร์ เวียดนาม และ สปป. ลาว จึงเป็นประเทศที่น่าสนใจ และจับตามองของนักธุรกิจและพ่อค้าชาวไทยที่จะเข้าไปลงทุนและทำการค้าด้วย เนื่องจากประเทศต่าง ๆ ดังกล่าวมีศักยภาพสูงในด้านกำลังซื้อของประเทศและของประชากร

ผู้เขียนหวังเป็นอย่างยิ่งว่าเอกสาร “ประเทศเพื่อนบ้าน : ตลาดใหม่ที่น่าจับตามอง” เล่มนี้จะเป็นประโยชน์และเอื้ออำนวยในการเป็นแนวทางต่อการเข้าไปทำธุรกิจและการเปิดตลาดของนักธุรกิจและพ่อค้าชาวไทย ตลอดจนผู้ที่สนใจในการศึกษาด้านการค้าของประเทศเพื่อนบ้านดังกล่าว เพราะผู้เขียนได้รวบรวมข้อมูล ข้อเสนอแนะต่าง ๆ เพื่อช่วยในการตัดสินใจและเป็นแนวทางในการเข้าไปทำธุรกิจด้วย คือ สินค้าที่ต้องการ การสนับสนุนตลาดใหม่ของรัฐบาล ข้อเสนอแนะทั่วไปในการไปเปิดตลาดใหม่ ข้อมูลประเทศเพื่อนบ้าน ซึ่งประกอบด้วยความเป็นมา สภาพทางภูมิศาสตร์ ประชากร รัฐบาล เศรษฐกิจ การคมนาคม การขนส่ง กองทัพ และประเด็นระหว่างประเทศ จึงหวังว่าจะเป็นประโยชน์ต่อนักธุรกิจ พ่อค้า และผู้สนใจศึกษาทั่วไปตามสมควร

ดร. อัครนีย์ รัตนมาลัย

ผู้อำนวยการสถาบันยุทธศาสตร์การค้า

30 กรกฎาคม 2545

(บทความนี้เป็นข้อคิดเห็นส่วนตัวของ ดร.อัศนีย์ รัตนมาลัย

ไม่เกี่ยวกับสถาบันยุทธศาสตร์การค้า แต่อย่างใด)

ประเทศเพื่อนบ้าน : ตลาดใหม่ที่น่าจับตามอง

สารบัญ

	หน้า
1. บทนำ	1-2
2. ประเทศเพื่อนบ้าน	2
3. สินค้าที่ต้องการ	2
4. การสนับสนุนตลาดใหม่ของรัฐบาล	2
4.1 หน่วยงานที่ดูแลกำกับโครงการขยายการส่งออกไปตลาดใหม่	2
4.1.1 มาตรการด้านการเงิน	3
4.1.2 มาตรการด้านภาษี	4
4.1.3 มาตรการด้านการตลาด	4
4.2 กิจกรรมที่ให้การสนับสนุน	4
4.3 คุณสมบัติผู้เข้าร่วมโครงการภายใต้มาตรการด้านการตลาด	4
4.4 หลักฐานในการใช้สมัครเข้าร่วมโครงการ	4-5
4.5 การสนับสนุนไปดำเนินการกิจการ	5
4.6 ขั้นตอนการดำเนินงาน	6
4.7 เงื่อนไขการเข้าร่วมโครงการ	6-7
4.8 ใบสมัครเข้าร่วมกิจกรรมตามโครงการขยายการส่งออกไปตลาดใหม่	8
4.9 แบบเสนอโครงการ	9
4.10 ประมาณการค่าใช้จ่ายโครงการขยายการส่งออก	10
4.11 ตัวอย่างกำหนดการเดินทาง กิจกรรมการเข้าร่วมงานแสดง สินค้าโครงการขยายการส่งออก	11
4.12 ตัวอย่างกำหนดการเดินทาง กิจกรรมการเจรจาทางการค้า โครงการขยายการส่งออก	12
4.13 หนังสือรับรองผู้แทนบริษัท	13
4.14 สถิติการส่งออกของบริษัท	14
5. ข้อเสนอแนะทั่วไปในการไปเปิดตลาดใหม่กับประเทศเพื่อนบ้าน	15
5.1 การขอวีซ่าเข้าประเทศ	15-16
5.2 การฉีดวัคซีนป้องกันโรค	17
6. สำนักงานส่งเสริมการค้า	17
6.1 กรุงเทพมหานคร ประเทศกัมพูชา	18
6.2 กรุงเทพมหานคร ประเทศเมียนมาร์	18
6.3 กรุงเทพมหานคร ประเทศ สปป.ลาว	18
6.4 กรุงเทพมหานคร ประเทศเวียดนาม	19
6.5 กรุงเทพมหานคร ประเทศเวียดนาม	19

7.	ข้อมูลประเทศต่าง ๆ ของประเทศเพื่อนบ้าน	19
6.1	กัมพูชา	20-34
6.2	เมียนมาร์	35-50
6.3	สปป. ลาว	51-64
6.4	เวียดนาม	65-80

ประเทศเพื่อนบ้าน : ตลาดใหม่ที่น่าจับตามอง

1. บทนำ

ปัจจุบันตลาดการส่งออกของประเทศไทย ไปยังตลาดเก่าในประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก เริ่มถดถอยลง ทั้งนี้เนื่องจากการส่งออกเป็นกลยุทธ์สำคัญที่ประเทศต่าง ๆ ทั่วโลกให้ความสำคัญ เพื่อนำเงินตราต่างประเทศเข้าสู่ประเทศของตน เพื่อการพัฒนาประเทศ จึงทำให้เกิดปัญหาการแข่งขันในตลาดโลกอย่างรุนแรง ดังจะเห็นได้จากคู่แข่งชั้นทางการค้าของไทย อย่างเช่น สาธารณรัฐประชาชนจีน สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม มาเลเซีย เป็นต้น โดยศักยภาพแล้ว การแข่งขันกับประเทศต่าง ๆ ดังกล่าว ประเทศเหล่านี้จะได้เปรียบประเทศไทยในด้านปัจจัยการผลิต ไม่ว่าจะเป็นด้านแรงงานและวัตถุดิบ จึงกลายเป็นอุปสรรคสำคัญสำหรับประเทศไทย ที่เข้าไปแข่งขันในเวทีการค้าโลก อีกทั้งประเทศที่นำเข้าสินค้าจากไทยที่สำคัญหลายประเทศ ได้นำมาตรการกีดกันทางการค้าต่าง ๆ มาใช้เป็นข้อบังคับเข้มงวดขึ้น ไม่ว่าจะเป็นสหรัฐอเมริกา ญี่ปุ่น และสหภาพยุโรป ซึ่งได้ส่งผลกระทบต่อประเทศไทยโดยตรงในการส่งออกของไทยไปยังตลาดหลัก ดังกล่าวที่ไม่ขยายตัวเท่าที่ควร

อย่างไรก็ตาม ตลาดโลกเป็นตลาดที่กว้างขวางมากสำหรับการส่งออกของสินค้า ไทยยังมีประเทศต่าง ๆ ในโลกอีกเป็นจำนวนมากที่นักธุรกิจไทยยังเดินทางไปทำการค้าด้วยไม่มากนัก ทั้ง ๆ ที่ประเทศดังกล่าวมีความต้องการและมีศักยภาพในการนำเข้าสินค้าจากประเทศไทย สาเหตุหลักเนื่องมาจากประเทศเหล่านี้ยังเป็นประเทศใหม่ ไม่เป็นที่รู้จักของนักธุรกิจไทย และส่วนหนึ่งเพราะการขาดข้อมูลที่เอื้ออำนวยต่อการตัดสินใจในการไปทำธุรกิจด้วย

การค้าของประเทศไทยในช่วงทศวรรษที่ผ่านมา ต้องประสบปัญหาการขาดดุลการค้ามาตลอด ซึ่งรัฐบาลและภาคเอกชนต่าง ๆ ได้พยายามร่วมมือกันในการแก้ปัญหาดังกล่าว ไม่ว่าจะเป็นมาตรการด้านการส่งเสริมการส่งออก ซึ่งจะช่วยนำเงินตราต่างประเทศเข้าประเทศและสามารถลดการขาดดุลการค้าได้ รวมทั้ง ยังเป็นแหล่งการสร้างงานตลอดจนช่วยยกระดับการครองชีพของประชาชนให้ดีขึ้น ซึ่งนโยบายดังกล่าวนับว่าประสบผลสำเร็จในทางปฏิบัติเป็นอย่างดี อย่างไรก็ตาม ตลาดการค้าที่สำคัญของประเทศไทยเพื่อการส่งออกดังกล่าวได้พึ่งพาสถานที่ต่างประเทศเพียงไม่กี่แห่ง ตลาดส่วนใหญ่ที่ติดต่อกับชายแดนได้แก่ สหรัฐอเมริกา ญี่ปุ่น และตลาดประชาคมยุโรป ซึ่งประเทศไทยอยู่ในฐานะเสียเปรียบทางการค้ามาตลอดทั้ง ๆ ที่ประเทศไทยมีศักยภาพและประสิทธิภาพทั้งในด้านการผลิต การค้า และการลงทุนของภาคเอกชนที่สามารถขยายการค้าไปยังประเทศต่าง ๆ ได้ รวมทั้งมีศักยภาพที่จะขยายการค้าไปยังประเทศอื่น ๆ ได้ทั่วโลก โดยไม่ต้องพึ่งพาสถานที่ใหญ่เพียงไม่กี่แห่งอีกต่อไป ประกอบกับสถานการณ์ของโลกที่เปลี่ยนแปลงไปทั้งทางเศรษฐกิจและการเมือง ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงไปสู่การค้าเสรีในกลุ่มประเทศต่าง ๆ ที่เคยเป็นตลาดปิด เช่น ราชอาณาจักรกัมพูชา สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว สหภาพเมียนมาร์ ซึ่งจะเป็นประเทศที่สำคัญในอนาคตของการค้าชายแดนของไทย จึงกล่าวได้ว่าประเทศเพื่อนบ้านของไทยเป็นประเทศที่มีศักยภาพสูงใน

การค้าและการลงทุน จึงนับได้ว่าเป็นโอกาสที่ดีสำหรับประเทศไทยที่จะทำการค้าขายกับประเทศเพื่อนบ้านดังกล่าว อย่างไรก็ตาม การที่จะดำเนินการค้าระหว่างประเทศได้นั้น จำเป็นต้องมีข้อมูลพร้อมเพื่อใช้ในการเตรียมตัวค้าขาย รวมถึงเข้าใจถึงขั้นตอน ตลอดจนยุทธศาสตร์ที่จะเข้าไปค้าขายหรือลงทุนในประเทศต่าง ๆ ดังกล่าวด้วย ประเทศเพื่อนบ้านดังกล่าว พ่อค้าและนักลงทุนชาวไทยจึง น่าจะพิจารณาเข้าไปลงทุนทำการค้าด้วยทั้งนี้จากศักยภาพของประเทศเพื่อนบ้านดังกล่าวที่มีอยู่ดังกล่าวแล้ว

2. ประเทศเพื่อนบ้าน

ประเทศเพื่อนบ้าน คือ กัมพูชา, เมียนมาร์, สปป.ลาว และเวียดนาม ที่น่าจะเป็นตลาดใหญ่ในการส่งออกของนักธุรกิจไทย มีรายละเอียดของข้อมูลแต่ละประเทศซึ่งได้จัดไว้ในข้อ 6 ข้อมูลประเทศ กัมพูชา, เมียนมาร์, สปป.ลาว และเวียดนาม

3. สินค้าที่ต้องการ

กลุ่มสินค้าเป้าหมายที่เหมาะสมในการส่งไปยังประเทศกัมพูชา, เมียนมาร์, สปป.ลาว และเวียดนาม โดยเป็นที่ต้องการของประเทศทั้ง 4 ดังกล่าว ได้แก่

- 3.1 อาหารและเครื่องดื่มต่าง ๆ
- 3.2 วัสดุก่อสร้าง
- 3.3 ยานพาหนะ อุปกรณ์และส่วนประกอบ
- 3.4 เฟอร์นิเจอร์และชิ้นส่วน
- 3.5 เครื่องใช้บนโต๊ะอาหารในครัวและบ้านเรือน
- 3.6 เสื้อผ้าสำเร็จรูป
- 3.7 เครื่องใช้ไฟฟ้าและส่วนประกอบอื่น ๆ
- 3.8 เครื่องหนังและเครื่องใช้สำหรับเดินทาง
- 3.9 เครื่องสำอาง สบู่ และผลิตภัณฑ์ถนอมผิว
- 3.10 ผลิตภัณฑ์เภสัชภัณฑ์ เครื่องมือแพทย์ และวัสดุอุปกรณ์ทางการแพทย์
- 3.11 สินค้าธุรกิจบริการ ได้แก่ ร้านอาหาร สถานบริการความงาม และสุขภาพ

4. การสนับสนุนตลาดใหม่ของรัฐบาล

รัฐบาลได้ให้การสนับสนุนตลาดใหม่ในประเทศกัมพูชา, เมียนมาร์, สปป.ลาว และเวียดนาม แก่ภาคธุรกิจเอกชนไทย ดังต่อไปนี้

- 4.1 หน่วยงานที่ดูแลกำกับโครงการส่งออกไปยังตลาดใหม่ในประเทศกัมพูชา, เมียนมาร์, สปป.ลาว และเวียดนาม ดังนี้

4.1.1 **มาตรการด้านการเงิน** : หน่วยงานที่กำกับดูแลระเบียบและกฎเกณฑ์การเข้าร่วมโครงการ คือ ธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย (ธสน.) จะดำเนินการให้เพื่อผ่อนปรนเงื่อนไขการให้บริการด้านสินเชื่อสำหรับผู้ส่งออกไปตลาดใหม่ ด้านการรับประกันการส่งออก และการชดเชยภาระดอกเบี้ยเงินกู้ให้แก่ผู้ส่งออก โดยกระทรวงพาณิชย์จะเป็นผู้จัดสรรเงินให้ ธสน. ชดเชยให้ผู้ส่งออกในอัตราไม่เกินร้อยละ 5 ของมูลค่าการส่งออกที่เพิ่มขึ้นในประเทศตลาดใหม่แต่ละปี โดยคุณสมบัติผู้เข้าร่วมโครงการภายใต้มาตรการด้านการเงิน มีดังนี้คือ

ผู้ส่งออกที่อยู่ในข่ายได้รับการชดเชยดอกเบี้ย คือ

- 1.1 จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลไม่น้อยกว่า 1 ปี
- 1.2 ต้องส่งสินค้าออกไปตลาดใหม่ (ประเทศเพื่อนบ้าน กัมพูชา, เมียนมาร์, สปป.ลาว และเวียดนาม) ตามที่กระทรวงพาณิชย์กำหนดเกินกว่ามูลค่าการส่งออก ในปีที่ผ่านมาในการชดเชย ปี 2542 ธสน. จะเก็บสถิติของการส่งออกของผู้ส่งออกที่แสดงความจำนงตั้งแต่เดือนมกราคม 2542 เป็นต้น เพื่อเปรียบเทียบกับ มูลค่าการส่งออกของบริษัท ในปี 2541
- 1.3 ต้องเป็นผู้ส่งออกที่ได้รับสินเชื่อตามระเบียบธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย ว่าด้วยการให้กู้ยืมเงิน โดยมีตัวสัญญาใช้เงินที่เกิดจากการส่งสินค้าออกเป็นประกัน พ.ศ. 2536 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (Packing Credit) และระเบียบธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทยว่าด้วยการรับ ชื่อตัวสัญญาใช้เงินที่เกิดจากการส่งสินค้าออก พ.ศ. 2541 (Direct Packing Credit)
- 1.4 ผู้ส่งออกที่จะเข้าร่วมต้องส่งหนังสือแสดงเจตจำนงที่จะขอรับชดเชยดอกเบี้ยตามระเบียบการ (Packing Credit) หรือ (Direct Packing) มายังธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าฯ (ธสน.) ผ่านธนาคารพาณิชย์ หรือส่งให้ ธสน. โดยตรงแล้วแต่กรณีผู้สนใจสมัครเข้าร่วมโครงการหรือต้องการติดต่อสอบถาม

รายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่ :

ธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย

โทรศัพท์ : 0-2271-3700, 0-2617-2111

จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ : info@exim.go.th

Website : <http://www.exim.go.th>

4.1.2 มาตรการด้านภาษี : กรมสรรพากร กระทรวงการคลัง เป็นผู้รับผิดชอบดูแลและดำเนินการสนับสนุน การนำค่าใช้จ่ายที่ผู้ประกอบการไปดำเนินกิจกรรมการขยายการส่งออก ผลิตใหม่สามารถนำมาคำนวณภาษีรายได้ ได้ 2 เท่า และสามารถสอบถามรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่ :

กรมสรรพากร

โทรศัพท์ : 0-26173000-9

4.1.3 มาตรการด้านการตลาด (มาตรการด้านการส่งเสริมการส่งออก) : กรมส่งเสริมการส่งออก จะเป็นหน่วยงานที่กำกับดูแลการดำเนินการ และจัดทำแผน โดยให้การสนับสนุนดังต่อไปนี้

1) กลุ่มประเทศที่ให้การสนับสนุนร้อยละ 80 ของเงินโครงการ : ได้แก่ประเทศเพื่อนบ้าน ซึ่งได้แก่ประเทศกัมพูชา, เมียนมาร์, สปป.ลาว และเวียดนาม

4.2 กิจกรรมที่ให้การสนับสนุน

กิจกรรมที่รัฐบาลให้การสนับสนุนในการไปเปิดตลาดใหม่ ได้แก่

4.2.1 กิจกรรมการเข้าร่วมงานแสดงสินค้าในต่างประเทศ ซึ่งเป็นงานเจรจาการค้า และมีวัตถุประสงค์ในการรับคำสั่งซื้อเท่านั้น มิใช่การขายปลีก

4.2.2 กิจกรรมการเดินทางไปเจรจาการค้า

4.3 คุณสมบัติผู้เข้าร่วมโครงการภายใต้มาตรการด้านการตลาด มีดังต่อไปนี้ :

4.3.1 เป็นนิติบุคคลที่จดทะเบียนถูกต้องตามกฎหมาย

4.3.2 มีผู้ถือหุ้นเป็นสัญชาติไทยอย่างน้อยร้อยละ 51

4.3.3 เป็นกิจการที่ดำเนินกิจกรรมการส่งออกไปตลาดต่างประเทศไม่น้อยกว่า 1 ปี หรือเคยร่วมกิจกรรมส่งเสริมการส่งออกในต่างประเทศกับกรมส่งเสริมการส่งออก

4.3.4 เป็นสมาชิก Exporter List (EL) ของกรมส่งเสริมการส่งออก

4.4 หลักฐานในการใช้สมัครเข้าร่วมโครงการ

(หลักฐาน 1 ชุด ต่อ 1 กิจกรรม) มีดังต่อไปนี้

4.4.1 ใบสมัครเข้าร่วมโครงการ

4.4.2 หนังสือรับรองการจดทะเบียนจากกรมทะเบียนการค้าพร้อมบัญชีรายชื่อผู้ถือหุ้น (นายทะเบียนรับรองไม่เกิน 3 เดือน) หรือหนังสือรับรองการจดทะเบียนตามกฎหมาย

- 4.4.3 สำเนาหลักในการยื่นเสียภาษีรายได้ของบริษัท 1 ปีย้อนหลัง (ภงด. 50 หรือภงด. 51 พร้อมใบเสร็จ)
- 4.4.4 สำเนาหลักฐานแสดงการส่งออกได้แก่ L/C หรือ B/L สถิติการส่งออกไปตลาด ต่าง ๆ ย้อนหลัง 1 ปี
- 4.4.5 หนังสือรับรองการเป็นผู้แทนบริษัทที่จะเดินทางไปดำเนินกิจกรรมที่เสนอ
- 4.4.6 โบรชัวร์สินค้าของบริษัท
- 4.4.7 เอกสารเกี่ยวกับการไปดำเนินกิจกรรม
  - (1) กรณีไปเข้าร่วมแสดงสินค้าจะต้องมีหลักฐานการเข้าร่วมงานแสดงสินค้าและรายละเอียดของงาน
  - (2) กรณีไปเจรจาการค้า จะต้องมีการกำหนดการเดินทางพร้อมรายละเอียด ดังนี้ คือ ชื่อบริษัท, ที่อยู่, หมายเลขโทรศัพท์, หมายเลขโทรสารและบุคคลที่ติดต่อได้
  - (3) เอกสารใบเสนอราคาค่าขนส่งตัวอย่างสินค้า

ทั้งนี้เอกสารทุกฉบับต้องลงนามรับรองโดยผู้มีอำนาจของบริษัท และประทับตราบริษัท

4.5 การสนับสนุนไปดำเนินกิจกรรม

กรมส่งเสริมการส่งออกให้การสนับสนุนในการไปดำเนินกิจกรรมต่อครั้ง/บริษัท ดังต่อไปนี้

- 4.5.1 กรณีเข้าร่วมงานแสดงสินค้า : ให้การสนับสนุน
  - (1) ค่าเช่าพื้นที่แสดงสินค้าขนาด 9 ตารางเมตร พร้อมอุปกรณ์มาตรฐาน ทั้งนี้ไม่รวมค่าตกแต่งหรืออุปกรณ์เพิ่มเติม (การพิจารณาเช่าพื้นที่อาจให้การสนับสนุนเต็มจำนวนหรือบางส่วนขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของคณะกรรมการ)
  - (2) ค่าขนส่งสินค้า สนับสนุนเฉพาะขาไป ทางเรือไม่เกิน 1.5 คิวบิกเมตร ทางอากาศไม่เกิน 60 กิโลกรัม (การสนับสนุนค่าขนส่งไม่รวมภาษีสินค้านำเข้า)
- 4.5.2 กรณีเจรจาการค้า : ให้การสนับสนุน
  - (1) ค่าที่พักให้บริษัทละไม่เกิน 1 ห้อง
  - (2) ค่าจ้างล่าม สนับสนุนค่าจ้างล่ามเฉพาะวันที่ดำเนินกิจกรรมในประเทศที่ไม่ใช่ภาษาอังกฤษเป็นภาษาราชการ หรือประเทศที่คณะกรรมการเห็นสมควร

4.6 ขั้นตอนการดำเนินงาน : มีดังต่อไปนี้

- 4.6.1 นิติบุคคลต้องยื่นเอกสารสมัครครบไม่น้อยกว่า 30 วันทำการ ก่อนวันที่จะดำเนินกิจกรรม โดยนำเอกสารต่าง ๆ ไปยื่นที่สำนักพัฒนาการตลาดต่างประเทศ ชั้น 3 กรมส่งเสริมการส่งออก
- 4.6.2 คณะกรรมการพิจารณาโครงการฯ จะเป็นผู้พิจารณาความเหมาะสมการขอไปดำเนินกิจกรรมฯ และนำเสนอขออนุมัติจากกรมฯ โดยจะแจ้งผลการพิจารณาให้ทราบภายใน 15 วันทำการ นับจากได้รับหลักฐานในการใช้สมัครเข้าร่วมโครงการครบถ้วน
- 4.6.3 นิติบุคคลที่ได้รับอนุมัติเข้าร่วมโครงการต้องทดรองจ่ายค่าใช้จ่ายล่วงหน้าไปก่อน
- 4.6.4 นิติบุคคลที่ดำเนินกิจกรรมเสร็จเรียบร้อยแล้วจะต้องนำหลักฐานต่าง ๆ ประกอบด้วย
  - (1) หนังสือที่กรมส่งเสริมการส่งออกอนุมัติไปดำเนินกิจกรรม
  - (2) ใบเสร็จรับเงินของค่าใช้จ่ายตามที่โครงการสนับสนุน
  - (3) ใบประเมินผลการปฏิบัติงานตามแบบฟอร์มที่กำหนด นำไปยื่นที่สำนักพัฒนาตลาดต่างประเทศ ชั้น 3 กรมส่งเสริมการส่งออก ทั้งนี้ภายใน 15 วันหลังการดำเนินกิจกรรมเสร็จสิ้นแล้ว

4.7 เงื่อนไขในการเข้าร่วมโครงการ มีดังต่อไปนี้

- 4.7.1 กิจกรรมที่ขอไปดำเนินการต้องไม่ซ้ำซ้อนกับกิจกรรมของกรมส่งเสริมการส่งออกหรือหน่วยงานอื่น ๆ ของภาครัฐที่ให้การสนับสนุนอยู่แล้ว
- 4.7.2 บริษัทสามารถขอรับการสนับสนุนไปดำเนินกิจกรรมได้ไม่เกินประเทศละ 3 ครั้ง
- 4.7.3 ต้องเข้าร่วมงานแสดงสินค้าภายในประเทศตามประเภทสินค้าที่กรมฯ จัด
- 4.7.4 ในกรณีที่แจ้งหลักฐานเท็จเพื่อขอเบิกเงิน กรมฯ จะไม่อนุมัติเบิกจ่ายเงิน และ/หรือ ลงโทษโดยดำเนินการทางกฎหมาย
- 4.7.5 การพิจารณาโครงการขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของคณะกรรมการตามความเหมาะสมของตลาดเป้าหมายและสินค้า/สินค้าบริการที่มีศักยภาพสำหรับตลาดเป้าหมายที่กรมฯ กำหนด
- 4.7.6 กรมฯ เบิกจ่ายให้ตามรายละเอียดการเดินทางที่ได้รับอนุมัติจากกรมฯ เท่านั้น หากมีการเปลี่ยนแปลงไม่ว่ากรณีใด ๆ เช่น การเปลี่ยนแปลงผู้แทนบริษัท วัน เดือน ปี ที่จะไปดำเนินกิจกรรมและบริษัทผู้นำเข้าที่จะไปเจรจาการค้า บริษัท จะต้องได้รับการอนุมัติการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวจากกรมฯ ก่อนที่จะไปดำเนินการ
- 4.7.4 กรมฯ ขอสงวนสิทธิ์ในการอนุมัติบริษัทเข้าร่วมโครงการ

ผู้สนใจเข้าร่วมโครงการ ขอรับเอกสารการสมัครได้ที่ :

สำนักพัฒนาตลาดต่างประเทศ

กรมส่งเสริมการส่งออก

ถนนรัชดาภิเษก, เขตห้วยขวาง

กรุงเทพฯ 10310

โทร : 0- 2512 0093 ต่อ 344, 633

จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ : darawanu@depthai.go.th

หรือทราบกิจกรรมของกรมส่งเสริมการส่งออกได้ที่

Website : www.depthai.go.th

หมายเหตุ : นิติบุคคลที่จะเข้าร่วมโครงการคือ บุคคลที่สมมุติขึ้นตามกฎหมายแต่ให้มีสิทธิและหน้าที่เช่นเดียวกับบุคคลธรรมดา เว้นแต่สิทธิและหน้าที่อันพึงมีและพึงได้เฉพาะบุคคลเท่านั้น ซึ่งครอบคลุมถึงสถาบันการศึกษาที่จดทะเบียนถูกต้องตามกฎหมาย ^{1]}

---

^{1]} : สำนักพัฒนาการตลาดต่างประเทศ

กรมส่งเสริมการส่งออก, กระทรวงพาณิชย์

ถ้าคับที่.....
ผู้รับเรื่อง.....
วันที่.....

4.8

ใบสมัคร

เข้าร่วมกิจกรรมตามโครงการขยายการส่งออกไปตลาดใหม่

- บริษัท (ภาษาไทย).....(ภาษาอังกฤษ).....
- ที่อยู่กิจการ เลขที่.....ชอย.....ถนน.....
แขวง/เขต.....จังหวัด.....รหัส.....โทรศัพท์.....
โทรสาร.....E-Mail.....รายละเอียดเพิ่มเติมติดต่อคุณ.....
- ประเภทสินค้าที่ส่งออก.....
- ได้รับการอนุมัติเข้าร่วมกิจกรรมโครงการขยายการส่งออกไปตลาดใหม่ มาแล้วจำนวน.....ครั้ง
ครั้งที่ 1 ตลาด.....ครั้งที่ 2 ตลาด.....ครั้งที่ 3 ตลาด.....
ครั้งที่ 4 ตลาด.....ครั้งที่ 5 ตลาด.....ครั้งที่ 6 ตลาด.....
ครั้งที่ 7 ตลาด.....ครั้งที่ 8 ตลาด.....ครั้งที่ 9 ตลาด.....
- ประสงค์ที่จะขอสมัครเข้าร่วมโครงการฯ ครั้งนี้ ณ ตลาด.....กิจกรรม.....
.....ระหว่างวันที่.....
- ขอส่งหลักฐานประกอบสมัครเข้าร่วมโครงการ .....ใบสมัคร .....หนังสือรับรองการจดทะเบียนและ .....
รายชื่อผู้ถือหุ้น(ไม่เกิน 3 เดือน) .....สำเนาใบเสร็จเสียภาษีล่าสุด .....หลักฐานแสดงการเข้าร่วมงานแสดง
สินค้า .....กำหนดการเดินทาง .....หนังสือรับรอง ผู้แทนเดินทาง .....สำเนา หลักฐานแสดงการส่งออก
ย้อนหลัง .....สถิติการส่งออก .....ใบเสนอราคาค่าขนส่งสินค้า
- สมาชิก (Exporter List) เลขที่.....สมาชิกโครงการฯ ตลาดใหม่เลขที่.....
- ผู้แทนบริษัทที่เดินทางไปดำเนินกิจกรรม ครั้งนี้ ได้แก่
8.1 ชื่อ.....นามสกุล.....ตำแหน่ง.....
8.2 ชื่อ.....นามสกุล.....ตำแหน่ง.....
- ข้าพเจ้าได้แนบรายละเอียดการสมัครเข้าร่วมโครงการฯ มาเพื่อพิจารณา โดยขอรับรองว่าข้อมูลข้างต้นตรง
ตามความเป็นจริง และขอรับรองว่าการสมัครเข้าร่วมกิจกรรมครั้งนี้ บริษัทฯ ข้างต้นยังมีสภาพเป็นนิติบุคคล
โดยมีผู้ถือหุ้นเป็นชาวไทยไม่น้อยกว่าร้อยละ 51 ทุกประการ

ประทับตราบริษัท

1. ลายเซ็น.....	2. ลายเซ็น.....
ลงชื่อ (.....)	ลงชื่อ (.....)
กรรมการผู้มีอำนาจลงนามของบริษัท	กรรมการผู้มีอำนาจลงนามของบริษัท

ส่วนนี้สำหรับเจ้าหน้าที่พิจารณาการเข้าร่วมกิจกรรมเท่านั้น

วงเงินที่ขอรับการสนับสนุน	วงเงินที่เห็นสมควรสนับสนุน
1. ค่าที่พัก....เดี่ยว....คู่....คืน	1. ค่าที่พัก....เดี่ยว....คู่....คืน .....
2. ค่าเช่าพื้นที่	2. ค่าเช่าพื้นที่ .....
3. ค่าขนส่งสินค้าตัวอย่าง	3. ค่าขนส่งสินค้าตัวอย่าง .....
4. ค่าจ้างล่าม	4. ค่าจ้างล่าม .....

10. เห็นควรให้เข้าร่วม งานแสดงสินค้า การเจรจาการค้า วงเงินสนับสนุน.....
ข้อคิดเห็น/อื่น .....
- .....
- ลงชื่อ.....ผู้พิจารณากิจกรรม วันที่.....

4.9

แบบเสนอโครงการ

1	ชื่อโครงการ :		
2	บริษัทผู้เสนอโครงการ :		
3	กิจกรรม :	4	ตลาด :
5	ประเภทสินค้า :	6	วันดำเนินการ :
7	วงเงินขอสนับสนุน :	8	ร่วมโครงการฯ ตลาดใหม่ แล้ว.....ครั้ง
9	วัตถุประสงค์ :		
10	วิธีดำเนินการ :		
11	ผลที่ต้องการ :		
12	เครื่องชี้วัดความสำเร็จของโครงการ :		

4.10

ประมาณการค่าใช้จ่าย
โครงการขยายการส่งออกไปตลาด.....
ระหว่างวันที่.....

รายละเอียด	ขอรับงบประมาณสนับสนุน	หมายเหตุ
1. ค่าที่พัก ห้องเดี่ยว 1 ห้อง ๆ ละ.....บาท/คืน ห้องคู่ 1 ห้อง ๆ ละ.....บาท/คืน จำนวน.....คืน รวม.....บาท		
2. ค่าขนส่งสินค้าตัวอย่าง .....ทางเรือ 1.5 คิวบิกเมตร .....ทางอากาศ 60 กิโลกรัม		
3. ค่าจ้างล่าม จำนวน.....วัน ๆ ละ.....บาท		
4. ค่าเช่าพื้นที่ 9 ตารางเมตร		
รวมทั้งสิ้น		

4.11

ตัวอย่างกำหนดการเดินทาง
กิจกรรมการเข้าร่วมงานแสดงสินค้า
โครงการขยายการส่งออกไปตลาด.....
ของบริษัท.....
ชื่องาน.....
ระหว่างวันที่.....

วันที่.....

08.00 – 09.00 น. - ออกเดินทางโดยเที่ยวบินที่.....

10.00 – 11.00 น. - เข้าที่พักโรงแรม.....

วันที่.....

10.00 – 11.00 น. - .....

13.00 – 16.00 น. - .....

วันที่.....

10.00 – 11.00 น. - .....

13.00 – 16.00 น. - .....

วันที่.....

10.00 – 11.00 น. - .....

13.00 – 16.00 น. - .....

วันที่.....

08.00 – 09.00 น. - เดินทางกลับโดยเที่ยวบิน.....

หมายเหตุ

กิจกรรมที่ขอสนับสนุนต้องมีช่วงวันเวลาที่ไปดำเนินการที่แน่นอน ดังนี้
- กิจกรรมงานแสดงสินค้าต้องมีรายละเอียดของวันเวลา ชื่องาน สถานที่ เมือง ประเทศที่จัดงาน

4.12

ตัวอย่างกำหนดการเดินทาง

กิจกรรมการเจรจาการค้า

โครงการขยายการส่งออกไปตลาด.....

ของบริษัท.....

ระหว่างวันที่.....

วันที่.....

08.00 – 09.00 น. - ออกเดินทางโดยเที่ยวบินที่.....

10.00 – 11.00 น. - เข้าที่พักโรงแรม.....

วันที่.....

08.00 – 09.00 น. - เข้าพบอัครราชทูตที่ปรึกษา ฝ่ายการพาณิชย์/
ผู้อำนวยการสำนักงานส่งเสริมการค้าในต่างประเทศ
เพื่อแลกเปลี่ยนข้อคิดเห็น และขอข้อมูลเพิ่มเติม

10.00 – 11.00 น. - พบบริษัท.....ที่อยู่.....
โทรศัพท์.....โทรสาร.....
บุคคลติดต่อ.....

13.00 – 16.00 น. - พบบริษัท.....ที่อยู่.....
โทรศัพท์.....โทรสาร.....
บุคคลติดต่อ.....

วันที่.....

08.00 – 09.00 น. - พบบริษัท.....ที่อยู่.....
โทรศัพท์.....โทรสาร.....
บุคคลติดต่อ.....

10.00 – 11.00 น. - พบบริษัท.....ที่อยู่.....
โทรศัพท์.....โทรสาร.....
บุคคลติดต่อ.....

13.00 – 16.00 น. - พบบริษัท.....ที่อยู่.....
โทรศัพท์.....โทรสาร.....
บุคคลติดต่อ.....

วันที่.....

08.00 – 09.00 น. - เดินทางกลับโดยเที่ยวบิน.....

หมายเหตุ

กิจกรรมที่ขอสนับสนุนต้องมีช่วงวันเวลาที่ไปดำเนินการที่แน่นอน ดังนี้

- กิจกรรมการเจรจาการค้าต้องมีรายชื่อบริษัท ผู้ที่จะไปเยี่ยมพบ และสำหรับประเทศที่มีสำนักงานส่งเสริมการค้าในต่างประเทศ จะต้องมีการกำหนดการเข้าเยี่ยมพบด้วย

หัวข้อคหหมายของบรืษัท

4.13

หนังสือรับรองผู้แทนบรืษัท

บรืษัท.....ขอรับรองว่า

1.....ตำแหน่ง.....

2.....ตำแหน่ง.....

เป็นเจ้าหน้าที่ของบรืษัทจริง ซึ่งบรืษัทขอมอบหมายให้ไปปฏิบัติหน้าที่ตามโครงการสนับสนุนการขยายการส่งออกไปตลาดใหม่ ณ ประเทศ.....ระหว่างวันที่.....โดยขอวงเงินสนับสนุน จากกรมส่งเสริมการส่งออก จำนวน.....บาท ดังรายละเอียดของโครงการตามที่บรืษัทได้นำเสนอให้ กรมส่งเสริมการส่งออก กระทรวงพาณิชย์ พิจารณานุมัติ มาพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และพิจารณาโครงการตามเสนอด้วย

1. ลงชื่อ.....

(.....)

กรรมการผู้มีอำนาจลงนาม

2. ลงชื่อ.....

(.....)

กรรมการผู้มีอำนาจลงนาม

หมายเหตุ ผู้มีอำนาจลงนามและจำนวนผู้ลงนาม คือกรรมการตามที่หนังสือรับรองจดทะเบียนได้ กำหนดไว้ให้เป็นผู้ที่สามารถลงชื่อผูกพันกับบรืษัทได้ พร้อมประทับตราบรืษัท

4.14

สถิติการส่งออกของบริษัท.....
ประจำปี.....

เดือน	ตลาด/ประเทศ	สินค้า	มูลค่าส่งออก/บาท
มกราคม			
กุมภาพันธ์			
มีนาคม			
เมษายน			
พฤษภาคม			
มิถุนายน			
กรกฎาคม			
สิงหาคม			
กันยายน			
ตุลาคม			
พฤศจิกายน			
ธันวาคม			

5. ข้อแนะนำทั่วไปในการไปเปิดตลาดใหม่ในประเทศเพื่อนบ้านกัมพูชา, เมียนมาร์, สปป.ลาว และเวียดนาม

5.1 การขอวีซ่าเข้าประเทศ : ประเทศกัมพูชา, เมียนมาร์, สปป.ลาว และเวียดนาม ที่ผู้ต้องการจะเดินทางเข้าไปติดต่อ ซื้อ ขาย หรือทำธุรกิจจะต้องดำเนินการขอวีซ่าเข้าประเทศ ณ สถานทูต หรือสถานกงสุล ของประเทศนั้น ๆ

สำหรับสถานที่ตั้งของสถานทูตประเทศเพื่อนบ้าน ในประเทศไทย มีดังต่อไปนี้

5.1.1 สถานทูตกัมพูชา

The Royal Embassy of Cambodia

185 ถนนราชดำริ แขวงลุมพินี

เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330

โทร. 0-2253-7967, 0-2253-9851, 0-2254-6630

โทรสาร. 0-2253-9859

จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ : recaanbot@loxinfo.co.th

สถานกงสุลกัมพูชา

The Consulate-General of the Kingdom of Cambodia,
Sa Kaew

666 ถนนสวรรคณาไสน

อำเภอเมือง สระแก้ว

จังหวัด สระแก้ว 27000

โทร. 0-3742-1734-5

โทรสาร. 0-3742-1736

จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ : consulsk@cscoms.com

5.1.2 สถานทูตเมียนมาร์

The Embassy of the Union of Myanmar

132 ถนนสาทรเหนือ

กรุงเทพฯ 10500

โทร. 0-2234-4698, 0-2233-7250, 02-2234-0320

โทรสาร. 0-2236-6898

จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ : mekkk@asianet.co.th

5.1.3 **สถานทูต สปป. ลาว**

The Embassy of the Lao People's Democratic Republic

520, 502/1-3 ถนนประชาอุทิศ

วังทองหลาง

กรุงเทพฯ 10310

โทร. 0-2539-6667-8 ต่อ 103

โทรสาร. 0-2539-4018

จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ : ebbalao@bkklaembassy.com

Website : <http://bkklaembassy.com>

สถานกงสุล สปป.ลาว

The Consulate-General of the Lao People's Democratic Republic, Khon Kaen

171/102-103 ถนนประชาสโมสร

อำเภอ เมือง

จังหวัด ขอนแก่น 40000

โทร. 0-4324-2857, 0-4322-3473

โทรสาร. 0-4324-4918

5.1.4 **สถานทูตเวียดนาม**

The Embassy of the Socialist Republic of Vietnam

83/1 ถนนวิฑู

แขวงลุมพินี, เขตปทุมวัน

กรุงเทพฯ 10330

โทร. 2-2251-5836-8

โทรสาร. 0-2659-7525

จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ : vnembassy@bkk.a.net-net.th

สถานกงสุลเวียดนาม

The Consulate-General of the Socialist Republic of Vietnam, Khon Kaen

65/6 ถนนฉัตรประดิษฐ์

อำเภอ เมือง

จังหวัด ขอนแก่น 40000

โทร. 0-4324-2190

โทรสาร. 0-4324-1154

5.2 การฉีดวัคซีนป้องกันโรค : ผู้ที่จะเดินทางไปประเทศกัมพูชา, เมียนมาร์, สปป.ลาว และเวียดนาม จะต้องได้รับการฉีดวัคซีนเพื่อป้องกันโรค ดังนี้

5.2.1 อหิวาตกโรค : ผู้ที่จะเดินทางเข้าหรือออกจากประเทศเพื่อนบ้านดังกล่าวจะต้องได้รับการฉีดวัคซีนป้องกันอหิวาตกโรค และมีใบสำคัญรับรองการฉีดวัคซีนป้องกันอหิวาตกโรคอย่างถูกต้องสมบูรณ์ สำหรับผู้ที่จะเข้าไปทำธุรกิจค้าขายและพำนักอยู่นานเกิน 1 เดือนขึ้นไป

สำหรับผู้ที่จะเข้าไปเจรจาติดต่อค้าขาย หรือทำธุรกิจในช่วงสั้น ๆ ไม่เกิน 1 เดือน ไม่จำเป็นต้องฉีดวัคซีนป้องกันอหิวาตกโรค

ในกรณีที่ต้องฉีดวัคซีนป้องกันอหิวาตกโรค

สถานที่ฉีดวัคซีนและออกใบสำคัญรับรองการฉีดวัคซีนระหว่างประเทศ ที่ผู้จะเดินทางไปต่างประเทศ คือ

- กองโรคติดต่อทั่วไป
กระทรวงสาธารณสุข จังหวัดนนทบุรี
- ฝ่ายโรคติดต่อระหว่างประเทศ (อยู่ที่กองตรวจคนเข้าเมือง)
- ด้านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศ ท่าอากาศยานกรุงเทพฯ
- ด้านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศ ท่าเรือกรุงเทพฯ
- ด้านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศ จังหวัดชายแดนทุกจังหวัด
- กองควบคุมโรคติดต่อสำนักงานอนามัย กรุงเทพมหานคร
- สถานเสาวภา สภากาชาดไทย^{3]}

6. สำนักงานส่งเสริมการค้า

สำนักงานส่งเสริมการค้า สังกัดกรมส่งเสริมการส่งออก กระทรวงพาณิชย์ ที่ตั้งอยู่ในประเทศเพื่อนบ้าน ซึ่งพ่อค้าและนักลงทุนสามารถติดต่อสอบถามข้อมูลทางการค้าได้โดยตรง ในแต่ละประเทศ คือ

- 6.1 กรุงเทพมหานคร ประเทศกัมพูชา
เวลาไม่ต่างจากประเทศไทย
นายบุญยฤทธิ กัลยาณมิตร *
ผู้อำนวยการ
Thai Trade center
No. 196 M.V. Narodom Boulevard
Sangkat Tonle Bassac
Khan chamcar Mon
Phnom Penh, CAMBODIA
โทร (007) 855-23-363 869 ต่อ 217
โทรสาร. (007) 855-23-310 150
จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ : thaicomphn@bigpond.com.kh
: thaicphnompenh@depthai.go.th
- 6.2 กรุงเทพมหานคร ประเทศเมียนมาร์
เวลาที่แตกต่างจากประเทศไทย -.30 ชม
นายอมาตยวงค์ อมาตยกุล *
ผู้อำนวยการ
Thai Trade center
No. 97 Kaba aye Pagoda Road
Bahan Towhship Yangoon
Union of MYANMAR
โทร. (001) 951-525 518, 524 654
โทรสาร. (001) 951-532768
จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ : thaitrade.ygn@mptmail.net.mm
: thaicyangoon@depthai.go.th
- 6.3 กรุงเทพมหานคร ประเทศ สปป. ลาว
เวลาไม่ต่างจากประเทศไทย
นางเพ็ญภา หงษ์หยก *
ผู้อำนวยการ
Thai Trade center
Hongkeng Road, Xayasettha District
P.O. Box 128, Viethian
Lao P.D.R.
โทร. (007) 85-621-413 706, 413 704
โทรสาร. (007) 85-621-412 089

---

*] ผู้อำนวยการ ณ พ.ศ. 2545 ที่เขียนข้อมูล ซึ่งอาจมีการเปลี่ยนแปลงโดยกรมส่งเสริมการส่งออก
กระทรวงพาณิชย์

- 6.4 กรุงเทพมหานคร ประเทศเวียดนาม
เวลาไม่ต่างจากประเทศไทย
นายสมเกียรติ สรณพานิชกุล *
ผู้อำนวยการ
Thai Trade center
06 Cao ba Quat Street
Dien Bien Precinct
Ba dinh District, Hanoi
S.R. VIETNAM
โทร. (001) 844-733 0671, 844 -733 0670, 844-845 5224
โทรสาร. (001) 844-733 0669
จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ : thaicomm@fpt.vn
: thaichnoi@depthai.go.th
- 6.2 นครโฮจิมินห์ ประเทศเวียดนาม
เวลาไม่ต่างจากประเทศไทย
นายอรรถวิทย์ เจริญวรรณ *
ผู้อำนวยการ
Thai Trade center
143 Nyuyen Dien Chieu Street
District 3, Hochiminh City
S.R. VIETNAM
โทร. (001) 848-930 3717, 930 0001
โทรสาร. (001) 848-930 0001
จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ : thaitradecenter@hcm.fpt.vn
: thaichochiminh@depthai.go.th

7. ข้อมูลประเทศเพื่อนบ้าน

ข้อมูลประเทศเพื่อนบ้านเป็นส่วนสำคัญสำหรับนักธุรกิจไทยที่จะเดินทางไปติดต่อค้าขายกับนักธุรกิจของประเทศเพื่อนบ้าน ข้อมูลเหล่านี้จะแสดงให้เห็นถึงสภาพทางภูมิศาสตร์ ประชากร รัฐบาล เศรษฐกิจ สังคม การคมนาคม การขนส่ง กองทัพ และปัญหาระหว่างประเทศ ตลอดจนสินค้าที่ประเทศนั้น ๆ ต้องการให้นำเข้า หรือส่งออก รวมถึงทรัพยากรที่ประเทศ นั้น ๆ มีอยู่ ซึ่งมีข้อมูลเพียงพอที่จะช่วยในการตัดสินใจของนักธุรกิจไทยที่จะเข้าไปค้าขายกับประเทศต่าง ๆ ดังกล่าว ในประเทศเพื่อนบ้านดังกล่าว

สำหรับข้อมูลประเทศกัมพูชา, เมียนมาร์, สปป. ลาว และเวียดนาม ที่น่าจะเป็นตลาดใหม่สำหรับนักธุรกิจไทยมีดังต่อไปนี้

---

*] ผู้อำนวยการ ณ พ.ศ. 2545 ที่เขียนข้อมูล ซึ่งอาจมีการเปลี่ยนแปลงโดยกรมส่งเสริมการส่งออก กระทรวงพาณิชย์

1. กัมพูชา (Cambodia)

บทนำ

ความเป็นมา : ภายหลังจากที่หยุดชะงักมาเป็นเวลา 5 ปี, คอมมิวนิสต์เขมรแดงได้ยึดครองกรุงพนมเปญในปี 1975 และควบคุมเมืองและจังหวัดต่าง ๆ ทั่วประเทศทั้งหมด, ประชาชนกว่า 1 ล้านคน ไร้ที่อยู่อาศัยและถูกสังหาร หรือถูกบังคับให้ทำงานหนัก, ในปี 1978 กองทัพเวียดนามได้ขับไล่กองทัพเขมรแดงออกไปอยู่ในเขตนอกเมืองและได้ส่งผลให้เกิดการต่อสู้ที่ยาวนานถึง 13 ปี โดยความช่วยเหลือของสหประชาชาติได้จัดให้มีการเลือกตั้งขึ้นในปี 1993 และช่วยให้สถานการณ์กลับคืนสู่ภาวะปกติ รวมถึงทำให้เขมรแดงได้ลดจำนวนลงจนถึงกลางปี 1990 รัฐบาลผสมได้จัดตั้งขึ้นในปี 1998 ภายหลังจากที่การเลือกตั้งสิ้นสุดลง ซึ่งเป็น การนำมาซึ่งเสถียรภาพทางการเมืองอีกครั้งหนึ่ง และการยอมแพ้ของกองทัพเขมรแดง

ภูมิศาสตร์

สถานที่ตั้ง	:	เอเชียตะวันออกเฉียงใต้, ชายแดนติดกับอ่าวไทย, อยู่ระหว่างประเทศไทย, เวียดนาม และลาว
เส้นรุ้งและเส้นแวง	:	ตั้งอยู่ที่ 13 00 องศาเหนือ และ 105 00 องศาตะวันออก
แผนที่อ้างอิง	:	แผนที่เอเชียตะวันออกเฉียงใต้
พื้นที่	:	ทั้งหมด = 181,040 ตร.กม.
พื้นที่ดิน	:	176,520 ตร.กม.
พื้นที่น้ำ	:	4,520 ตร.กม.

การเปรียบเทียบพื้นที่ : มีขนาดเล็กกว่ามรัฐโอกาโฮมาเล็กน้อย

ความยาวรอบประเทศ : ทั้งหมด 2,572 กม.
ชายแดนประเทศ : ลาว 541 กม., ไทย 803 กม., เวียดนาม 1,228 กม.

ความยาวชายฝั่งทะเล : 443 กม.

ลิวทิวชวยฝัองทะเล	:	ลิวทิวชวยฝัอง	12	ไมล์
		ชวยฝัองทวี่ป	200	ไมล์
		เขตเศรชฐกัฏพึเศษ	200	ไมล์
		อาณนาเขตทวงทะเล	12	ไมล์

ภูมึอาภาศ : แบบเขตร้อน, ฝนตก ในฤดูมรสุม (พฤษภาคม-พฤศจึกายน), ฤดูแล้ง (ธันวาคม-เมษายน), มึความแตกต่าของอุณหภูมึเพียงเล็กน้อยในแต่ละฤดูกาล

สภัพพื้นที่ : ส่วนใหญ่พื้นที่มึลักษณะต่า, พื้นที่ราบ, มึภูเขาทวงด้านตะวันตกเฉียงใต้และด้านเหนือ

ระดับความสูง : จุดต่าสุด : ที่อ่าวไทย 0 ม.
จุดสูงสุด : ที่ Phnum Aoral ที่ 1,810 ม.

ทรัพยากรธรรมชาติ : ไม้ซุง, หินมีค่า, แร่เหล็กบางส่วน, แมงกานีส, ฟอสเฟต, พลังน้ำเพื่อผลิตกระแสไฟฟ้าที่มีศัภภภาพสูง

การใช้ที่ดิน	:	พื้นที่เพาะปลูก	13%
		พื้นที่ปลูกพึชถาวร	0%
		พื้นที่ทุ่งหญ่าถาวร	11%
		พื้นที่ป่าและป่าไม้	66%
		พื้นที่อื่น ๆ	10%

(1993)

พื้นที่ชลประทาน : 920 ตร.กม. (ประมาณการปี 1993)

ภัษธรรมชาติ : ฝนจากพายุมรสุม (มิถุนายน-พฤศจึกายน), น้ำท่วม, ความแห้งแล้งที่เกดขึ้นเป็นครั้งคราว

ประเด็นทวงด้านลิ่งแวดล้อมในปัจจุบัน : การลักลอบทำไม้ที่เกดขึ้นท่วประเทศ, และการลักลอบ ชุดพลอยเป็นจุด ๆ ในเขตภาคใต้ตามแนวชายแดนติดกับประเทศไทย ส่งผลให้สูญเสยถิ่นที่อยู่อาศัยของสัตว์ป่า และความหลากหลายทวงชีวภาพ (โดยเฉพาะการทำลาย

ป่าชายเลนในบริเวณที่ลุ่มทำให้เกิดผลกระทบต่อจำนวนปลาตามธรรมชาติ), การพังทลายของดิน, ในพื้นที่ชนบท, ประชากรส่วนใหญ่มีน้ำเพื่อการบริโภคและอุปโภคไม่เพียงพอ, ชยะที่เป็นสารพิษที่นำมาทิ้งจากใต้หวันเกิดปัญหาขึ้นในเมืองกัมปงโซม (Sihanoukville) ในเดือนธันวาคม 1998

ข้อตกลงทางสิ่งแวดล้อมกับนานาชาติ :

ร่วมในสัญญา : ความหลากหลายทางชีวภาพ, การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ, การเกิดทะเลทราย, พันธุ์พืชและพันธุ์สัตว์ที่ใกล้สูญพันธุ์, การอนุรักษ์ชีวิตสัตว์ทะเล, มลภาวะจากเรือ, การทำไม้เมืองร้อน 94, พื้นที่ชุ่มน้ำ

ลงนามในสัญญาแต่ไม่ได้ให้สัตยาบัน: กฎหมายทางทะเล, การทิ้งของเสียจากเรือ

ข้อสังเกตทางภูมิศาสตร์ : เป็นพื้นที่ทำนาและป่าไม้ที่ได้นำจากแม่น้ำโขง และ Tonle Sap

ประชากร

จำนวนประชากร : 12,491,501 คน

หมายเหตุ การประเมินจำนวนประชากรสำหรับประเทศนี้ให้ชัดเจนจะต้องนำผลของอัตราการตายที่เกิดจาก AIDS, ซึ่งมีผลต่อการมีชีวิตที่สั้นลง, อัตราการตายของทารกที่สูง, อัตราการตายที่สูง, จำนวนประชากรที่ลดลง, อัตราการเกิดที่ลดลง, และการเปลี่ยนแปลงการกระจายตัวของประชากรโดยอายุและเพศ เกินกว่าที่จะคาดหวังได้มาคิดคำนวณด้วย (กรกฎาคม 2001)

โครงสร้างของอายุ :

0-14 ปี :	41.25%
(ผู้ชาย 2,626,821 คน ผู้หญิง 2,526,510 คน)	
15-64 ปี :	55.28%
(ผู้ชาย 3,253,611 คน ผู้หญิง 3,651,129 คน)	
65 ปี และสูงกว่า :	3.47%
(ผู้ชาย 177,577 คน ผู้หญิง 255,853 คน)	
(ประมาณการปี 2001)	

อัตราการเติบโตของประชากร : 2.25% (ประมาณการปี 2001)

อัตราการเกิด : เกิด 33.16 คน/ประชากร 1,000 คน (ประมาณการปี 2001)

อัตราการตาย : ตาย 10.65 คน/ประชากร 1,000 คน (ประมาณการปี 2001)

อัตราการอพยพโยกย้ายถิ่นฐาน : 0 คน/ประชากร 1,000 คน (ประมาณการปี 2001)

อัตราส่วนทางเพศ : เมื่อเกิด : 1.05 ผู้ชาย/ผู้หญิง
ต่ำกว่า 15 ปี : 1.04 ผู้ชาย/ผู้หญิง
15-64 ปี : 0.89 ผู้ชาย/ผู้หญิง
65 ปี และสูงกว่า : 0.69 ผู้ชาย/ผู้หญิง
ประชากรทั้งหมด : 0.94 ผู้ชาย/ผู้หญิง
(ประมาณการปี 2001)

อัตราการตายของทารก : 65.41 คน/1,000 คน เมื่อแรกเกิด (ประมาณการปี 2001)

อัตราเฉลี่ยการมีชีวิตอยู่ : จากประชากรทั้งหมดเฉลี่ยอายุ 56.82 ปี
ผู้ชาย : 54.62 ปี
ผู้หญิง : 59.12 ปี (ประมาณการปี 2001)

อัตราการตั้งครรรภ์ : แม่ 1 คน ให้กำเนิดบุตรเฉลี่ย 4.74 คน (ประมาณการปี 2001)

อัตราการติดเชื้อ HIV/AIDS ในผู้ใหญ่ : 4.04% (ประมาณการปี 1999)

ประชากรที่ยังมีชีวิตอยู่และมีเชื้อ HIV/AIDS : 220,000 คน (ประมาณการปี 1999)

ตายด้วย HIV/AIDS : 14,000 คน (ประมาณการปี 1999)

เชื้อชาติ : คำนาม Cambodian (s)
คำคุณศัพท์ Cambodian

กลุ่มชาติพันธุ์ : เขมร 90%, เวียดนาม 5%, จีน 1%, อื่น ๆ 4%

ศาสนา : พุทธ (เถรวาท) 95%, อื่น ๆ 5%

ภาษา : เขมร (ภาษาราชการ) 95%, ฝรั่งเศส, อังกฤษ

การอ่านออกเขียนได้ : ข้อกำหนด เด็กอายุ 15 ปี และสูงกว่าสามารถอ่านและเขียนได้
ประชากรทั้งหมด 35% อ่านออกเขียนได้
ชาย 48% อ่านออกเขียนได้
หญิง 22% อ่านออกเขียนได้
(1990)

รัฐบาล

ชื่อประเทศ : ชื่อทางการแบบยาว : ราชอาณาจักรกัมพูชา
ชื่อทางการแบบสั้น : กัมพูชา
ชื่อท้องถิ่นแบบยาว : Preahreacheanachakr
Kampuchea
ชื่อท้องถิ่นแบบสั้น : กัมพูเจีย
ชื่อดั้งเดิม : Khmer Republic, Kampuchea
Republic

ประเภทรัฐบาล : ประชาธิปไตย ที่มีหลายพรรคการเมืองภายใต้รัฐธรรมนูญที่มีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข, จัดตั้งเมื่อกันยายน 1993

เมืองหลวง : กรุงพนมเปญ

การแบ่งเขตการปกครอง : แบ่งออกเป็น 20 จังหวัด (เขต) และ 4 เทศบาล* (กรุง) คือ
Banteay Mean Cheay, Batdambang, Khampong Cham, Khampong Chhnang, Khampong Spoe, Khampong Thum, Kampot, Kandal, Kaoh Kong Keb*, Kracheh, Mondol Kiri, Otdar Mean Cheay, Pailin*, Phnum Penh*, Pouthisat, Preah Seihanu* (Sihanoukville), Preah Vihear, Prey Veng, Rotanah Kiri, siem Reab, Stoeng Treng, Svay Rieng, Takev

การประกาศเอกราช : 9 พฤศจิกายน 1953 (จากฝรั่งเศส)

วันหยุดประจำชาติ : วันประกาศเอกราช, 9 พฤศจิกายน (1953)

รัฐธรรมนูญฉบับใหม่ : บังคับใช้เมื่อ 21 กันยายน 1993

ระบบกฎหมาย : เป็นประมวลกฎหมายที่ผสมผสานระหว่างกฎหมายฝรั่งเศส และประมวลกฎหมายขององค์การสหประชาชาติ เพื่อการส่งมอบอำนาจให้กับกัมพูชา (United Nation Transitional Authority in Cambodia, UNTAC), พระราชบัญญัติและพระราชกำหนดต่าง ๆ แต่ก็ยังคงมีกฎหมายของคอมมิวนิสต์อยู่บางส่วน และได้รับอิทธิพลของการใช้กฎหมายทั่วไปที่ใช้กันอยู่ปัจจุบัน

ผู้มีสิทธิ์ออกเสียงเลือกตั้ง : อายุ 18 ปี

อำนาจบริหาร : ประมุขแห่งรัฐ : กษัตริย์นโรดม สีหนุ (เข้ามาครองราชสมบัติอีกครั้งเมื่อ 4 กันยายน 1993)

หัวหน้ารัฐบาล : นายกรัฐมนตรี ฮุนเซน (HUN SEN) (ตั้งแต่ 30 พฤศจิกายน 1998, และรองนายกรัฐมนตรี SAR KHENG (ตั้งแต่ : ไม่มีข้อมูล) และ TOL LAH (ตั้งแต่ : ไม่มีข้อมูล)

คณะรัฐมนตรี : แต่งตั้งโดยมีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าจากกษัตริย์

การเลือกตั้ง : ไม่มี : กษัตริย์เลือกจากสภาของราชวงศ์, นายกรัฐมนตรี แต่งตั้งโดยกษัตริย์ ภายหลังจากได้รับความไว้วางใจจากสมัชชาแห่งชาติแล้ว

อำนาจนิติบัญญัติ : มีสองสภาประกอบด้วย, สภาสมัชชาแห่งชาติ (122 ที่นั่ง, สมาชิกสภาเลือกตั้งมาจากประชาชนให้ดำรงอยู่ในตำแหน่งคราวละ 5 ปี) และวุฒิสภา (61 ที่นั่ง, สมาชิกสภา 2 คน แต่งตั้งโดยกษัตริย์, 2 คน เลือกตั้งมาจากสภาสมัชชาแห่งชาติ และ 57 คน เลือกตั้งมาจาก “ การลงคะแนนเสียงของประชาชน ” สมาชิกดำรงอยู่ในตำแหน่ง 5 ปี

การเลือกตั้ง : สภาสมัชชาแห่งชาติ; ครั้งสุดท้ายเมื่อ 26 กรกฎาคม 1998 (ครั้งต่อไปปี 2003), วุฒิสภา; ครั้งสุดท้ายเมื่อ 2 มีนาคม 1999 (ครั้งต่อไปปี 2004)

ผลการเลือกตั้ง : สภาสมัชชาแห่งชาติ, เปอร์เซนต์ของการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งในแต่ละพรรค CCP 41, FUNCINPEC 32, SRP 14, อื่น ๆ 13, ที่นั่งในแต่ละพรรค CCP 64, FUNCINPEC 43, SRP 15, วุฒิสภา, ที่นั่งในแต่ละพรรค CPP 31, FUNCINPEC 21, SRP 7

อำนาจตุลาการ : สภาคณะผู้พิพากษาสูงสุด (เฉพาะการพิจารณารัฐธรรมนูญ, ตั้งเมื่อเดือนธันวาคม 1997), ศาลสูง (และศาลชั้นต้น) เพื่อพิจารณาคดีความต่างๆ

พรรคการเมืองและผู้นำพรรคการเมือง :

Buddhist Liberal Party หรือ BLP (IENG MOULY), Cambodian Pracheachon Party หรือ Cambodian People's Party หรือ CPP (CHEA SIM), Khmer Citizen Party หรือ KCP (NGUON SOEUR), National United Front for an Independent, Neutral, Peaceful, and Cooperative Cambodia หรือ FUNCINPEC (Prince Narodom RANARIDDH), Sam Rangsi Party หรือ SRP (เมื่อก่อนคือ Khmer Nation Party หรือ KNP) (SAM RANGSI)

กลุ่มกดดันทางการเมืองและผู้นำ : ไม่มีข้อมูล

องค์กรระหว่างประเทศ : ACCT, ARF, AsDB, ASEAN, CP, ESCAP, FAO, G-77, IAED, IBRD, ICAO, ICRM, IDA, IFAD, IFC, IFRCS, ILO, IMF, IMO, Intelsat, Interpol, IOC, IOM, ISO, ITU, NAM, OPCW, UN, UNCTAD, UNESCO, UNIDO, UPU, WFTU, WHO, WIPO, WMO, WTO, WTrO (ผู้สังเกตการณ์)

ผู้แทนทางการทูต : หัวหน้าคณะผู้แทน:
ในสหรัฐอเมริกา : เอกอัครราชทูต ROLAND ENG
4500 16th Street NW,
Washington, DC. 20011
Tel : (1) (202) 726 7742
Fax : (1) (202) 726 8381

ผู้แทนทางการทูต : หัวหน้าคณะผู้แทน :
จากสหรัฐอเมริกา เอกอัครราชทูต Kent M. WIEDEMANN
16-18 Mongkol lem Street 228,
Phnom Penh
Mailing Address :
Box P, APO AP 96546
Tel : (855) (23) 216 436
Fax : (855) (23) 216 437

รายละเอียดธงชาติ : มีแถบสามแถบตามแนวนอน โดยมีสีน้ำเงิน (ด้านบน), สีแดง (มีขนาดกว้าง 2 เท่า) และสีน้ำเงิน โดยมียอดวัดสีขาว 3 วัด ซึ่งเป็นตัวแทนของนครวัด, ตัดขอบด้วยสีดำอยู่ตรงกลางของแถบสีแดง

เศรษฐกิจ

เศรษฐกิจโดยทั่วไป : เศรษฐกิจของกัมพูชาเป็นไปอย่างช้า ๆ ระหว่างปี 1997-1998 เนื่องจากเกิดภาวะวิกฤตเศรษฐกิจในภูมิภาคขึ้น, ความวิตติของประชาชน และการต่อสู้กันทางการเมือง การลงทุนจากต่างประเทศ และการท่องเที่ยวได้ยุติลงไปในปี 1999, ได้เกิดสันติภาพขึ้นอย่างเต็มที่ที่เป็นปีแรกในช่วงเวลา 30 ปีที่ผ่านมา, ความก้าวหน้าจากการปฏิรูปทางเศรษฐกิจทำให้เกิดการเติบโตทางเศรษฐกิจถึง 4%, ได้มีการคาดการณ์ของรายได้ประชาชาติในปี 2000 ว่าจะสูงถึง 5.5%, แต่จากภาวะน้ำท่วมในรอบ 70 ปี ทำให้เกิดความเสียหายต่อพืชผลทางการเกษตรอย่างมาก และราคาน้ำมันที่สูงขึ้นทำให้เกิดผลกระทบต่อการผลิตทางอุตสาหกรรม และการเติบโตในปีดังกล่าวคาดว่าจะมีเพียง 4% เท่านั้น การท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมเดียวของกัมพูชาที่เติบโตเร็วที่สุด, โดยสูงถึง 34% ในปี 2000 การพัฒนาเศรษฐกิจในระยะยาวภายหลังจากสงครามยุติลง เป็นเรื่องที่ทำทนายิ่งสำหรับกัมพูชา ประชากรส่วนใหญ่ขาดการศึกษา และทักษะในอาชีพ, โดยเฉพาะอย่างยิ่งประชาชนที่ยากจนในชนบท, ซึ่งส่วนใหญ่ได้รับความทุกข์ยากจากการขาดแคลนโครงสร้างและปัจจัยพื้นฐานต่าง ๆ ความกลัวในเรื่องเสถียรภาพที่ไม่มั่นคงทางการเมืองและการฉ้อราษฎร์บังหลวงของรัฐบาล ทำให้เกิดความไม่มั่นใจในการลงทุนจากต่างประเทศ และความช่วยเหลือจากต่างประเทศ ในด้านที่มีความหวัง, รัฐบาลได้ร้องขอความช่วยเหลือจากรัฐบาลประเทศต่าง ๆ

รายได้ประชาชาติ : กำลังซื้อ 16.1 พันล้านบาท (ประมาณการปี 2000)

อัตราเติบโตของรายได้ประชาชาติที่แท้จริง : 4% (ประมาณการปี 2000)

รายได้ประชาชาติต่อรายได้ประชากร : กำลังซื้อ 1,300 เหรียญสหรัฐอเมริกาต่อคน
(ประมาณการปี 2000)

รายได้ประชาชาติแยกตามประเภทของการผลิต :

ภาคเกษตรกรรม	=	43%
ภาคอุตสาหกรรม	=	20%
ภาคบริการ	=	37%

(ประมาณการปี 1998)

ประชากรที่อยู่ต่ำกว่าเส้นความยากจน : 36% (1997)

รายได้ครัวเรือนหรือสัดส่วนการบริโภคเป็นเปอร์เซ็นต์ :

ต่ำกว่า 10%	=	2.9%
สูงกว่า 10%	=	33.8% (1997)

อัตราเงินเฟ้อ (ราคาผู้บริโภค) : 1.6% (ประมาณการปี 2000)

การจ้างแรงงาน : 6 ล้านคน (1998)

การจ้างแรงงานแยกตามอาชีพ : ภาคเกษตรกรรม 80% (1999)

อัตราการว่างงาน : 2.8% (1999)

งบประมาณ : สิทธิพล : 363 ล้านเหรียญสหรัฐอเมริกา
ค่าใช้จ่าย : 532 ล้านเหรียญสหรัฐอเมริกา, รวมถึงค่าใช้จ่ายทางการเงินอีก 225 ล้านเหรียญสหรัฐอเมริกา (2000)

อุตสาหกรรม : สิ่งทอ, การท่องเที่ยว, โรงสีข้าว, ปลา, ไม้และผลิตภัณฑ์จากไม้, ยาง, ซีเมนต์, เหมืองพลอย, เสื้อผ้า

การเจริญเติบโตทางอุตสาหกรรม : ไม่มีข้อมูล

การผลิตพลังงานไฟฟ้า : 147 ล้านกิโลวัตต์ (ปี 1999)

แหล่งการผลิตไฟฟ้า :

จากถ่านหิน	59.18%
จากพลังน้ำ	40.82%
จากพลังนิวเคลียร์	0%
อื่น ๆ	0%

การใช้พลังงานไฟฟ้า : 136.7 ล้านกิโลวัตต์ (ปี 1999)

การส่งออกพลังงานไฟฟ้า : 0 กิโลวัตต์ (ปี 1999)

การนำเข้าพลังงานไฟฟ้า : 0 กิโลวัตต์ (ปี 1999)

ผลผลิตทางการเกษตร : ข้าว, ยาง, ข้าวโพด, พืชผักต่าง ๆ

มูลค่าการส่งออก : มูลค่า 942 ล้านดอลลาร์สหรัฐอเมริกา (F.O.B. ประมาณการปี 2000)

สินค้าส่งออก : ไม้ซุง, เสื้อผ้า, ยาง, ข้าว, ปลา

หุ้นส่วนในการส่งออก : เวียดนาม 18%, ไทย 15%, สหรัฐอเมริกา 10%, สิงคโปร์ 8%, จีน 5% (1997)

มูลค่าการนำเข้า : มูลค่า 1.3 พันล้านดอลลาร์สหรัฐอเมริกา (F.O.B. ประมาณการปี 2000)

สินค้านำเข้า : บุหรี่, ทองคำ, วัสดุอุปกรณ์การก่อสร้าง, ผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม, เครื่องมือเครื่องจักร, รถยนต์

หุ้นส่วนในการนำเข้า : ไทย 16%, เวียดนาม 9%, ญี่ปุ่น 7%, ฮองกง 5%, จีน 5% (1997)

หนี้สินจากภายนอกประเทศ : 829 ล้านดอลลาร์สหรัฐอเมริกา (ประมาณการปี 1999)

ความช่วยเหลือด้านเศรษฐกิจที่ได้รับจากต่างประเทศ :

548 ล้านดอลลาร์สหรัฐอเมริกา เป็นเงินให้เปล่าและ บางส่วนเป็นเงินกู้ โดยไม่เสียดอกเบี้ย สำหรับปี 2001 โดยประเทศผู้ให้ความช่วยเหลือ

สกุลเงินตรา : Riel (KHR)

รหัสสกุลเงิน : KHR

อัตราแลกเปลี่ยน : Riel ต่อ 1 เหรียญสหรัฐอเมริกา
3,909.0 (มกราคม 2001), 3,840.8 (2000)
3,807.8 (1999), 3,744.4 (1998)
2,946.3 (1997), 2,624.1(1996)

ปีงบประมาณ : ตามปีปฏิทิน

การคมนาคม

โทรศัพท์สายหลักที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน : 21,800 คู่สาย (กลางปี 1998)

โทรศัพท์เคลื่อนที่ : 80,000 เครื่อง (2000)

ระบบเซลลูลาร์

ระบบโทรศัพท์ : การประเมินทั่วไป : มีความเพียงพอสำหรับระบบใช้สาย/และระบบเคลื่อนที่ที่ใช้บริการในกรุงพนมเปญ และจังหวัดอื่น ๆ ของประเทศ, ในท้องถิ่นชนบทมีโทรศัพท์บริการเล็กน้อย

ภายในประเทศ : ไม่มีข้อมูล

ต่างประเทศ : มีความเพียงพอ แต่ระบบการใช้สายและระบบโทรศัพท์เคลื่อนที่ที่มีราคาสูงมาก, มีบริการจากพนมเปญไปยังประเทศต่าง ๆ และจากจังหวัดใหญ่ ๆ, ใช้ระบบสัญญาณดาวเทียมที่มีสถานีบนพื้นโลก, ดาวเทียม Intersputnik 1 ดวง (ด้านมหาสมุทรอินเดีย)

สถานีวิทยุกระจายเสียง : AM 7 สถานี
FM 3 สถานี
คลื่นสั้น 3 สถานี
(ปี 1999)

จำนวนวิทยุ : จำนวน 1.34 ล้านเครื่อง (1997)

สถานีโทรทัศน์ : 5 แห่ง (1999)

จำนวนโทรทัศน์ : มีจำนวน 94,000 เครื่อง (1997)

รหัส Internet ของประเทศ : .kh

ผู้ให้บริการ Internet (ISPs) : 2 ราย (ปี 2000)

ผู้ใช้ Internet : ไม่มีข้อมูล

การขนส่ง

ทางรถไฟ : ทั้งหมด 603 กม.
ทางแคบ 603 กม. ขนาดรางกว้าง 1.000 ม.

ทางหลวงแผ่นดิน : ทั้งหมด 35,769 กม.
ลาดยาง 4,165 กม.
ไม่ลาดยาง 31,604 กม. (1997)

ทางน้ำ : 3,700 กม.
หมายเหตุ ใช้สัญจรทางน้ำได้ตลอดปีสำหรับเรือกินน้ำลึก 0.6 ม. หรือน้อยกว่า, และ 282 กม. ใช้สำหรับเรือที่กินน้ำลึก 1.8 ม.

ท่าเรือและท่าเทียบเรือ : Kampong Saom (Sihanoukville), Kampot, Krong Kaoh Kong, Phnom Penh

เรือบรรทุกสินค้า : ทั้งหมด 295 ลำ (1,000 กรอสตัน หรือสูงกว่า) รวมทั้งหมด 1,305,932 กรอสตัน

ประเภทเรือ บรรทุกทั่วไป 22, บรรทุกสินค้า 237, บรรทุกสารเคมี 1, บรรทุกสินค้าร่วมกันหลายชนิด 3, คอนเทนเนอร์ 8, ก๊าซเหลว 1, บรรทุกปศุสัตว์ 2, บรรทุกสินค้าจำนวนมาก 1, บรรทุกผู้โดยสาร/สินค้า 1, บรรทุกปิโตรเลียม 7, เรือบรรทุกมีห้องเย็น 6, บรรทุกสินค้าทั่วไป 5, บรรทุกผู้โดยสารระยะสั้นทางทะเล 1

หมายเหตุ รวมถึงเรือที่มีเจ้าของเป็นต่างชาติแต่ได้จดทะเบียนในกัมพูชา โดยเป็นธงที่ใช้ได้ทั่วไปคือ ไชปรัส 3, เกาหลีใต้ 1, มอลต้า 1, ปานามา 1, รัสเซีย 1, สิงคโปร์ 1 (2000)

สนามบิน : 19 แห่ง (ปี 2000)

สนามบินที่รูดยางทางวิ่งแล้ว : รวมทั้งหมด 6 แห่ง
ความยาวของทางวิ่ง 2,438-3,047 เมตร = 2 แห่ง
ความยาวของทางวิ่ง 1,524-2,437 เมตร = 2 แห่ง
ความยาวของทางวิ่ง 914-1523 เมตร = 2 แห่ง
(ปี 2000)

สนามบินที่ไม่ได้รูดทางวิ่ง : รวมทั้งหมด 13 แห่ง
ความยาวของทางวิ่ง 1,524-2,437 เมตร = 2 แห่ง
ความยาวของทางวิ่ง 914-1523 เมตร = 11 แห่ง
(ปี 2000)

กองทัพ

ประเภทกองทัพ : กองทัพแห่งราชอาณาจักรกัมพูชา (RCAF), รวมถึงกองทัพบก, กองทัพเรือ และกองทัพอากาศ, จัดตั้งเมื่อปี 1993 โดยการรวมกันของ กองทัพประชาชนกัมพูชา และ 2 กองกำลังต่อต้านคอมมิวนิสต์
หมายเหตุ เขมรแดงและกองกำลังรักษาพระราชวงศ์ได้รวมตัวกันเข้ากับ RCAF ในปี 1999

อายุในการเข้ารับการเกณฑ์ทหาร : 18 ปี

กองกำลังของกองทัพในปัจจุบันที่เรียกเข้าประจำการได้:

ผู้ชาย อายุระหว่าง 15 -49 ปี
จำนวน 2,877,137 คน (ประมาณการปี 2001)

กองกำลังของกองทัพที่ประจำการอยู่ในปัจจุบัน :

ผู้ชาย อายุระหว่าง 15-49 ปี
จำนวน 1,610,761 คน (ประมาณการปี 2001)

กองกำลังของกองทัพที่เรียกเข้าประจำการแต่ละปี :

ผู้ชาย อายุระหว่าง 15-49 ปี

จำนวน 162,643 คน (ประมาณการปี 2001)

ค่าใช้จ่ายในกองทัพ : 112 ล้านเหรียญสหรัฐอเมริกา (งบประมาณปี 2001)

ค่าใช้จ่ายของกองทัพเทียบคิดเป็นเปอร์เซ็นต์เทียบกับรายได้ประชาชาติ :

3% (ปีงบประมาณ 2001)

ประเด็นระหว่างประเทศ

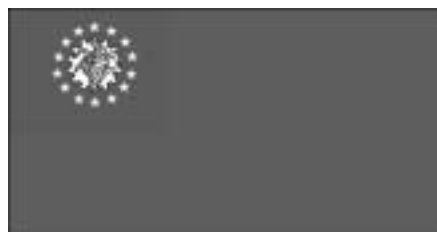
ข้อโต้แย้งระหว่างประเทศ : มีปัญหาสัดส่วนของเขตแดนกับเวียดนามยังมีข้อโต้แย้งกันอยู่, บางส่วนของชายแดนมีปัญหาเกี่ยวกับประเทศไทย ซึ่งยังหาข้อยุติไม่ได้

ยาเสพติดต้องห้าม : การหาเงินของบุคคลต่าง ๆ จากการฉ้อราษฎร์บังหลวงที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดของบุคคลในรัฐบาล, กองทัพ และตำรวจ, มีการผลิตในระดับเล็ก ๆ ของฝิ่น, เฮโรอีน และแอมเฟตตามีน, เป็นผู้ผลิตขนาดใหญ่ของกัญชา สำหรับตลาดในต่างประเทศ^{6]}

---

^{6]} www.odci.gov/cia/publication/factbook

เมียนมาร์ (Myanmar)

2. เมียนมาร์ (Myanmar)

บทนำ

ความเป็นมา : ภายหลังจากการเลือกตั้งโดยพรรคการเมืองหลายพรรคในปี 1990 โดยที่พรรคฝ่ายค้านได้รับชัยชนะ, รัฐบาลทหารที่ปกครองประเทศอยู่ได้ปฏิเสธที่จะมอบอำนาจการปกครองประเทศให้ผู้นำพรรคฝ่ายค้านและผู้ที่ได้รับรางวัลโนเบลสาขาสันติภาพ นาง AUNG San Suu Kyi, ภายใต้อการควบคุมอยู่ภายในบ้านจากปี 1989-1995 ได้ถูกควบคุมตัวอยู่ภายในบ้านอีกครั้งหนึ่งเมื่อเดือนกันยายน 2000, ผู้สนับสนุนเธอได้ถูกเฝ้าจับตามองอย่างเป็นประจำ หรือบางคนได้ถูกจับและถูกคุมขัง

ภูมิศาสตร์

สถานที่ตั้ง	:	เอเชียตะวันออกเฉียงใต้, ชายแดนติดกับทะเลอันดามัน และอ่าว เบงกอล, ระหว่างบังคลาเทศและประเทศไทย
เส้นรุ้งและเส้นแวง	:	ตั้งอยู่ที่ 22 00 องศาเหนือ และ 98 00 องศาตะวันออก
แผนที่อ้างอิง	:	แผนที่เอเชียตะวันออกเฉียงใต้
พื้นที่	:	ทั้งหมด = 678,500 ตร.กม.
พื้นที่ดิน	:	657,740 ตร.กม.
พื้นที่น้ำ	:	20,760 ตร.กม.

การเปรียบเทียบพื้นที่ : มีขนาดเล็กกว่ามลรัฐเท็กซัสเล็กน้อย

ความยาวรอบประเทศ : ทั้งหมด 5,876 กม.
ชายแดนประเทศ : บังคลาเทศ 193 กม., จีน 2,185 กม., อินเดีย 1,463 กม., สปป. ลาว 235 กม., ไทย 1,800 กม.

ความยาวชายฝั่งทะเล : 1,930 กม.

ลิตธิชายฝั่งทะเล	:	ลิตธิชายฝั่ง	24	ไมล์
		ไหล่ทวีป	200	ไมล์
		เขตเศรษฐกิจพิเศษ	200	ไมล์
		อาณาเขตทางทะเล	12	ไมล์

ภูมิอากาศ : มรสุมเขตร้อน, เมฆมาก, ฝนตก, ร้อน, ชื้นในฤดูร้อน (มรสุมตะวันตกเฉียงใต้, มิถุนายน-กันยายน); เมฆน้อย, ฝนตกมาก, อุณหภูมิอบอุ่น, ความชื้นต่ำในฤดูหนาว (มรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ, ธันวาคม-เมษายน)

สภาพพื้นที่ : ตอนกลางเป็นพื้นที่ลุ่มต่ำล้อมรอบโดยพื้นที่สูงชัน, พื้นที่สูงที่ขรุขระ

ระดับความสูง : จุดต่ำสุด : ที่ ทะเลอันดามัน ที่ 0 ม.
จุดสูงสุด : ที่ภูเขา Hkakabo Razi ที่ 5,881 ม.

ทรัพยากรธรรมชาติ : ปิโตรเลียม, ไม้ซุง, ดีบุก, แอนติโมนี, ทองแดง, ทังสแตน, ตะกั่ว, ถ่านหิน, หินอ่อน, หินปูน, หินมีค่าต่าง ๆ, ก๊าซธรรมชาติ, พลังน้ำเพื่อผลิตกระแสไฟฟ้า

การใช้ที่ดิน :

พื้นที่เพาะปลูก	15%
พื้นที่ปลูกพืชถาวร	1%
พื้นที่ทุ่งหญ้าถาวร	1%
พื้นที่ป่าและป่าไม้	49%
พื้นที่อื่น ๆ	34%

(ประมาณการปี 1993)

พื้นที่ชลประทาน : 10,680 ตร.กม. (ประมาณการปี 1993)

ภัยธรรมชาติ : แผ่นดินไหวที่รุนแรงและพายุไซโคลน, น้ำท่วมและแผ่นดินถล่ม ซึ่งเกิดเป็นประจำในช่วงฤดูฝน (มิถุนายน-กันยายน), ความแห้งแล้งที่เกิดขึ้นเป็นระยะ ๆ

ประเด็นทางด้านสิ่งแวดล้อมในปัจจุบัน :

การตัดไม้ทำลายป่า, มลภาวะที่เกิดจากการอุตสาหกรรมที่เกิดในอากาศ ดิน และน้ำ, การสุขภิบาลที่ไม่ดีพอ และการขาดการบำบัดน้ำเสียที่ทำให้เกิดโรคระบาด

ข้อตกลงทางสิ่งแวดล้อมกับนานาชาติ :

ร่วมในสัญญา : ความหลากหลายทางชีวภาพ, การเปลี่ยนแปลงสภาพอากาศ, การเกิดทะเลทราย, พันธุ์พืชและพันธุ์สัตว์ที่ใกล้สูญพันธุ์, กฎหมายทางทะเล, การยกเลิกทดลองนิวเคลียร์, การป้องกันชั้นของโอโซน, มลภาวะจากเรือ, การทำไม้เมืองร้อน 83, การทำไม้เมืองร้อน 84

ลงนามในสัญญาแต่ไม่ได้ให้สัตยาบัน: ข้อตกลงดังกล่าวทั้งหมด

ข้อสังเกตทางภูมิศาสตร์ : เป็นจุดยุทธศาสตร์, ใกล้กับทางเดินเรือในมหาสมุทรอินเดีย

ประชากร

จำนวนประชากร : 41,994,678 คน

หมายเหตุ การประเมินจำนวนประชากรของประเทศนี้ให้ชัดเจนจะต้องนำผลการตายที่เกิดจาก AIDS, ซึ่งสามารถมีผลต่อชีวิตที่สั้นลง, อัตราการตายของทารกที่สูง, อัตราการตายที่สูง, จำนวนประชากรที่ลดลง, อัตราการเกิดที่ลดลง, และการเปลี่ยนแปลงของจำนวนประชากรโดยอายุและเพศเกินกว่าที่คาดหวังไว้มาคิดคำนวณด้วย (กรกฎาคม 2001)

โครงสร้างของอายุ : 0-14 ปี : 29.14%

(ผู้ชาย 6,245,798 คน ผู้หญิง 5,992,074 คน)

15-64 ปี : 66.08%

(ผู้ชาย 13,779,571 คน ผู้หญิง 13,970,707 คน)

65 ปี และสูงกว่า : 4.78%

(ผู้ชาย 895,554 คน ผู้หญิง 1,110,974 คน)

(ประมาณการปี 2001)

อัตราการเติบโตของประชากร : 0.6% (ประมาณการปี 2001)

อัตราการเกิด : เกิด 20.13 คน/ประชากร 1,000 คน (ประมาณการปี 2001)

อัตราการตาย : ตาย 12.3 คน/ประชากร 1,000 คน (ประมาณการปี 2001)

อัตราการอพยพโยกย้ายถิ่นฐาน : 1.84 คน/ประชากร 1,000 คน (ประมาณการปี 2001)

อัตราส่วนทางเพศ : เมื่อเกิด : 1.06 ผู้ชาย/ผู้หญิง
ต่ำกว่า 15 ปี : 1.04 ผู้ชาย/ผู้หญิง
15-64 ปี : 0.99 ผู้ชาย/ผู้หญิง
65 ปี และสูงกว่า : 0.81 ผู้ชาย/ผู้หญิง
ประชากรทั้งหมด : 0.99 ผู้ชาย/ผู้หญิง
(ประมาณการปี 2001)

อัตราการตายของทารก : 73.71 คน/1,000 คน เมื่อแรกเกิด (ประมาณการปี 2001)

อัตราเฉลี่ยการมีชีวิตอยู่ : จากประชากรทั้งหมดเฉลี่ยอายุ 55.16 ปี
ผู้ชาย : 53.73 ปี
ผู้หญิง : 56.68 ปี
(ประมาณการปี 2001)

อัตราการตั้งครุภ : แม่ 1 คน ให้กำเนิดบุตรเฉลี่ย 2.3 คน (ประมาณการปี 2001)

อัตราการติดเชื้อ HIV/AIDS ในผู้ใหญ่ : 1.99% (ประมาณการปี 1999)

ประชากรที่ยังมีชีวิตอยู่และติดเชื้อ HIV/AIDS : 530,000 คน (1999)

ตายด้วย HIV/AIDS : 48,000 คน (1999)

เชื้อชาติ : คำนาม Burmese
คำคุณศัพท์ Burmese

กลุ่มชาติพันธุ์ : Burman 68%, Shan 9%, Karen 7%, Rakhine 4%, Chinese 3%,
Mon 2%, Indian 2%, อื่น ๆ 5%

ศาสนา : พุทธ 89%, คริสเตียน 4% (แบปติสต์ 3%, โรมันแคทอลิก 1%), มุสลิม
4%, นั้บถือผี 1%, อื่น ๆ 2%

ภาษา : ภาษาพม่า, กลุ่มชาติพันธุ์อื่น ๆ มีภาษาของตนเอง

การอ่านออกเขียนได้ : ข้อกำหนด เด็กอายุ 15 ปี และสูงกว่าสามารถอ่านและเขียนได้

ประชากรทั้งหมด	83.1%	อ่านออกเขียนได้
ชาย	88.7%	อ่านออกเขียนได้
หญิง	77.7%	อ่านออกเขียนได้ (1995)

หมายเหตุ เป็นสถิติจากทางราชการ, การประมาณผู้อ่านออกเขียนได้จริง ประมาณ 30% (1999)

รัฐบาล

ชื่อประเทศ :

ชื่อทางการแบบยาว	:	สหภาพเมียนมาร์(Union of Myanmar, Union of Burma)
ชื่อทางการแบบสั้น	:	เมียนมาร์,พม่า (Myanmar, Burma)
ชื่อท้องถิ่นแบบยาว	:	Pyidaungzu Myanma Naingngandaw (แปลโดยรัฐบาลสหรัฐอเมริกาคือ Union of Myanma และโดยชาวพม่าคือ Union of Myanmar)
ชื่อท้องถิ่นแบบสั้น	:	Myanma Naingngandaw
ชื่อดั้งเดิม	:	Socialist Republic of the Union of Burma (สาธารณรัฐสังคมนิยมแห่งสหภาพพม่า)

ประเภทรัฐบาล : ปกครองโดยรัฐบาลทหาร

เมืองหลวง : Rangoon (ผู้ปกครองประเทศเรียกเมืองหลวงว่า Yangon (ย่างกุ้ง))

การแบ่งเขตการปกครอง : แบ่งออกเป็น 7 แขวง* (yin-mya) และ 7 รัฐ (pyine-mya) คือ Chin, Ayeyarwady*, Bago*, Kachin, Kayin, Kayah, Magway*, Mandalay*, Mon, Rakhine, Sagaing*, Shan, Tanintharyi*, Yangon*

การประกาศเอกราช : 4 มกราคม 1948 (จากสหราชอาณาจักร)

วันหยุดประจำชาติ : วันประกาศเอกราช, 4 มกราคม (1948)

รัฐธรรมนูญฉบับใหม่ : 3 มกราคม 1974 (ได้ถูกแขวนมาตั้งแต่ 18 กันยายน 1988), การประชุมแห่งชาติได้เริ่มเมื่อ 9 มกราคม 1993 เพื่อจัดทำร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่, ความก้าวหน้า, ได้จัดทำกรอบไว้เรียบร้อยแล้ว

ระบบกฎหมาย : ไม่ยอมรับการบังคับใช้กฎหมายระหว่างประเทศ

ผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้ง : อายุ 18 ปี

อำนาจบริหาร : ประมุขแห่งรัฐ : นายกรัฐมนตรีและประธานสภาพัฒนาและสันติภาพแห่งรัฐ นายพล THAN SHWE (ตั้งแต่ 23 เมษายน 1992)
หมายเหตุ นายกรัฐมนตรีเป็นทั้งประมุขแห่งรัฐและหัวหน้ารัฐบาล

คณะรัฐมนตรี : สภาพัฒนาและสันติภาพแห่งรัฐ (State Peace and Development Council : SPDC), คณะทหารผู้ปกครองประเทศ, ก่อตั้งเมื่อ 15 พฤศจิกายน 1997, ได้อำนาจในการปกครองเมื่อ 18 กันยายน 1988 ภายใต้กฎหมายแห่งรัฐ และสภาคณะปฏิวัติ, SPDC เป็นเสมือนคณะรัฐมนตรี

การเลือกตั้ง : ไม่มีการเลือกตั้ง, นายกรัฐมนตรียึดอำนาจมาจากการลาออกของนายกรัฐมนตรีคนเก่า

อำนาจนิติบัญญัติ : สภาสมัชชาประชาชน หรือ Pyithu Hluttaw (485 ที่นั่ง, สมาชิกสภามาจากการเลือกตั้งโดยประชาชน ให้ดำรงอยู่ในตำแหน่งคราวละ 4 ปี)

การเลือกตั้ง : ครั้งสุดท้ายเมื่อ 27 พฤษภาคม 1990, แต่ไม่เคยมีการประชุมสภา

ผลการเลือกตั้ง : เปอร์เซ็นต์ของการลงคะแนนเสียงในแต่ละพรรค – ไม่มีข้อมูล, ที่นั่งในแต่ละพรรค NLD 392, SNLD 23, NUP 10, อื่น ๆ 60

อำนาจตุลาการ : ใช้ระบบกฎหมายของอังกฤษ, แต่ไม่มีการประกันว่าจะมีการพิจารณาคดีที่ยุติธรรม, คณะผู้พิพากษาและศาลไม่มีความเป็นอิสระในการพิจารณาคดี

พรรคการเมืองและผู้นำพรรคการเมือง : National League of Democracy หรือ NLD (AUNG SHWE, ประธาน, AUNG SAN SUU KYI, เลขาธิการ), National Unity Party หรือ NUP (THA KYAW), Shan Nationalities League for Democracy หรือ SNLD (U KHUN TUN OO), Union Solidarity and Development Association หรือ USDA (THAN AUNG, เลขาธิการ), และพรรคเล็ก ๆ อื่น ๆ

กลุ่มกดดันทางการเมืองและผู้นำ : All Burma Student Democratic Front หรือ ABSDF, Kachin Independence Army หรือ KIA, Karen National Union หรือ KNU, National Coalition Government of the Union of Burma หรือ NCGUB (Dr. SEIN WIN) ประกอบด้วยผู้ที่ได้รับการเลือกตั้งตามกฎหมายจากสภาประชาชนแต่ไม่ได้รับการยอมรับจากกองทัพที่ปกครองประเทศ, กลุ่มดังกล่าวจึงได้ไปอยู่ตามแนวชายแดนและไปเข้าร่วมกับพวกกบฏในเดือนธันวาคม 1990 เพื่อก่อตั้งรัฐบาลเงาควบคู่ไปกับรัฐบาลทหาร, โดยมีกลุ่มรัฐฉาน, กองกำลังสหพันธรัฐว้า หรือ UWSA เข้าร่วมด้วย

องค์กรระหว่างประเทศ : ARF, AsDB, ASEAN , CCC, CP, ESCAP, FAO, G-77, IAEA, IBRD, ICAO, ICRM, IDA, IFAD, IFC, IFRCS, ILO, IMF, IMO, Intelsat, Interpol, IOC, ITU, NAM, OPCW, UN, UNCTAD, UNESCO, UNIDO, UPU, WHO, WIPO, WMO, WTO, WTrO

ผู้แทนทางการทูต : หัวหน้าคณะผู้แทน :
ในสหรัฐอเมริกา : เอกอัครราชทูต U LINN MYAING
2300, S. Street NW,
Washington, DC. 20008
Tel : (1) (202) 332 9044
Fax : (1) (202) 332 9046
สถานกงสุลใหญ่ : นิวยอร์ก

ผู้แทนทางการทูต : หัวหน้าคณะผู้แทน :
จากสหรัฐอเมริกา : เอกอัครราชทูต Priscilla A. CLAPP
581 Merchant Street, Rangoon (GPO 521)
Mailing Address :
Box B , APO AP 96546,
Tel : (95) (1) 282 055, 282 182
Fax : (95) (1) 280 409

รายละเอียดธงชาติ : สีแดง โดยมีสี่เหลี่ยมเล็กสีน้ำเงินอยู่ที่มุมซ้ายด้านบนติดกับด้านเสาธงตรงกลางสี่เหลี่ยมสีน้ำเงินมีดาวห้าแฉกสีขาว 14 ดวง ล้อมรอบวงล้อฟันเฟือง ที่ภายในมีฟางข้าว, ดาว 14 ดวง เป็นตัวแทนของ 14 เขตของประเทศ

เศรษฐกิจ

เศรษฐกิจโดยทั่วไป : สหภาพเมียนมาร์มีเศรษฐกิจแบบผสม โดยมีส่วนของกิจการภาคเอกชนเข้ามาร่วมอยู่ด้วย โดยเฉพาะการเกษตรกรรมที่เป็นกิจการหลักทางเศรษฐกิจ, อุตสาหกรรมเบา และการขนส่ง และร่วมกับกิจการที่ควบคุมโดยรัฐ ส่วนใหญ่เป็นกิจการด้านพลังงาน, อุตสาหกรรมหนัก และการค้าข้าว นโยบายของรัฐบาลในปี 1990 มีวัตถุประสงค์เพื่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจภายหลังจาก 3 ทศวรรษที่มีการวางแผนอย่างเข้มงวดจากส่วนกลาง กิจการของภาคเอกชนได้มีการขยายตัวอย่างมากในต้นปีถึงกลางปี 1990, แต่เริ่มที่จะลดลงในหลายปีที่ผ่านมา ทั้งนี้เนื่องจากสภาพแวดล้อมของการดำเนินธุรกิจที่ไม่เป็นมิตร และแรงกดดันทางด้านการเมืองจากชาติตะวันตก รายงานที่พิมพ์แจ้งเกี่ยวกับการค้าชายกับต่างประเทศของสหภาพเมียนมาร์ได้คาดการณ์ไว้ต่ำมาก เพราะปริมาณของการค้าในตลาดมืด การค้าที่ต้องห้าม และการค้าชายแดน ปัญหาหลักที่ยังคงมีอยู่ต่อไปก็คือข้อผิดพลาดในการทำให้ระบบการเงินและงบประมาณมีเสถียรภาพ, เมียนมาร์ยังคงเป็นประเทศที่ยากจนในเอเชีย และมีมาตรฐานชีวิตความเป็นอยู่ที่ไม่ได้รับการปรับปรุงมานานนับหลายทศวรรษ การเติบโตระยะสั้นของเศรษฐกิจยังคงดำเนินอยู่ต่อไปเพราะว่ารัฐบาลมีการวางแผนที่ไม่ดีพอ และมีการลงทุนจากต่างประเทศเพียงเล็กน้อย

รายได้ประชาชาติ : กำลังซื้อ 63.7 พันล้านเหรียญสหรัฐอเมริกา (ประมาณการปี 2000)

อัตราเติบโตของรายได้ประชาชาติที่แท้จริง : 4.9% (ประมาณการปี 2000)

รายได้ประชาชาติต่อรายได้ประชากร : กำลังซื้อ 1,500 เหรียญสหรัฐอเมริกาต่อคน
(ประมาณการปี 2000)

รายได้ประชาชาติแยกตามประเภทของการผลิต :

ภาคเกษตรกรรม	=	42%
ภาคอุตสาหกรรม	=	17%
ภาคบริการ	=	41%

(ประมาณการปี 2000)

ประชากรที่อยู่ต่ำกว่าเส้นความยากจน : 23% (1997)

รายได้ครัวเรือนหรือสัดส่วนการบริโภคเป็นเปอร์เซ็นต์ :

ต่ำกว่า 10%	=	2.8%
สูงกว่า 10%	=	32.4%

(1998)

อัตราเงินเฟ้อ (ราคาผู้บริโภค) : 18% (ประมาณการปี 1999)

การจ้างแรงงาน : 19.7 ล้านคน (งบประมาณปี 1998/1999)

การจ้างแรงงานแยกตามอาชีพ :

ภาคเกษตรกรรม	65%
ภาคอุตสาหกรรม	10%
ภาคบริการ	25%

(1999)

อัตราการว่างงาน : 7.1% (งบประมาณปี 1997/1998)

งบประมาณ :

<u>สินทรัพย์</u>	: 7.9 พันล้านเหรียญสหรัฐอเมริกา
<u>ค่าใช้จ่าย</u>	: 12.2 พันล้านเหรียญสหรัฐอเมริกา รวมถึง ค่าใช้จ่ายทางการเงินอีก 5.7 พันล้านเหรียญ สหรัฐอเมริกา

(ประมาณการปี 1996/1997)

อุตสาหกรรม : การแปรรูปทางการเกษตร, สิ่งทอและรองเท้า, ไม้และผลิตภัณฑ์จากไม้, ทองแดง, ดีบุก, ทังสแตน, เหล็ก, วัสดุก่อสร้าง, เกล็ดขี้เถ้า, ปูน

การเจริญเติบโตทางอุตสาหกรรม : ไม่มีข้อมูล

การผลิตพลังงานไฟฟ้า : 4.813 พันล้านกิโลวัตต์ (ปี 1999)

แหล่งการผลิตไฟฟ้า :

จากถ่านหิน	68.56%
จากพลังน้ำ	31.44%
จากพลังนิวเคลียร์	0%
อื่น ๆ	0%

(1999)

การใช้พลังงานไฟฟ้า : 4.476 พันล้านกิโลวัตต์ (ปี 1999)

การส่งออกพลังงานไฟฟ้า : 0 กิโลวัตต์ (ปี 1999)

การนำเข้าพลังงานไฟฟ้า : 0 กิโลวัตต์ (ปี 1999)

ผลผลิตทางการเกษตร : ข้าว, ข้าวโพด, เมล็ดพืชน้ำมัน, อ้อย, ไม้เนื้อแข็ง

มูลค่าการส่งออก : มูลค่า 1.3 พันล้านเหรียญสหรัฐอเมริกา (F.O.B. ประมาณการปี 1999)

สินค้าส่งออก : เครื่องแต่งกาย 36%, ผลิตภัณฑ์อาหาร 22%, ผลิตภัณฑ์จากไม้ 21%, หินมีค่าต่าง ๆ 5%

หุ้นส่วนในการส่งออก : อินเดีย 13%, สิงคโปร์ 11%, จีน 11%, สหรัฐอเมริกา 8% (1999)
หมายเหตุ สถิติทางการในการค้าไม้ได้รวมการค้าที่มีการลักลอบการค้า
สินค้าต้องห้าม เช่น ยาเสพติด, ไม้สัก และพลอย หรือการค้าที่ไม่ได้มีการ
บันทึกไว้ของการค้าชายแดนระหว่างจีนและไทย

มูลค่าการนำเข้า : มูลค่า 2.5 พันล้านเหรียญสหรัฐอเมริกา (F.O.B. ประมาณการปี 1999)

สินค้านำเข้า : เครื่องมือและเครื่องจักรต่าง ๆ, อุปกรณ์ในการขนส่งต่าง ๆ, วัสดุการก่อสร้าง, ผลิตภัณฑ์อาหารต่าง ๆ

หุ้นส่วนในการนำเข้า : สิงคโปร์ 28%, ไทย 12%, จีน 10%, ญี่ปุ่น 10%, เกาหลีใต้ 9% (1999)

หนี้สินจากภายนอกประเทศ : 6 พันล้านเหรียญสหรัฐอเมริกา (งบประมาณปี 1999/2000)

ความช่วยเหลือด้านเศรษฐกิจที่ได้รับจากต่างประเทศ :

99 ล้านเหรียญสหรัฐอเมริกา (งบประมาณปี 1999/2000)

สกุลเงินตรา : Kyat (MMK)

รหัสสกุลเงิน : MMK

อัตราแลกเปลี่ยน : Kyats ต่อ 1 เหรียญสหรัฐอเมริกา : อัตราที่เป็นทางการ
6.5972 (มกราคม 2001), 6.5167 (2000)
6.2858 (1999), 6.3432 (1998)
6.2418 (1997), 5.9176 (1996)
อัตราในตลาดมืด : 435 (2000)

ปีงบประมาณ : 1 เมษายน – 31 มีนาคม

การคมนาคม

โทรศัพท์สายหลักที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน : 250,000 คู่สาย (2000)

โทรศัพท์เคลื่อนที่: 8,492 เครื่อง (1997)

ระบบเซลลูลาร์ :

ระบบโทรศัพท์ : การประเมินทั่วไป : อยู่ในระดับที่ต่ำ, ตามความต้องการสำหรับท้องถิ่นและระหว่างเมืองต่อเมือง เพื่อบริการภาคธุรกิจและรัฐบาล, การบริการระหว่างประเทศอยู่ในเกณฑ์ดี

ภายในประเทศ : ไม่มีข้อมูล

ต่างประเทศ : ระบบดาวเทียมที่มีสถานีบนพื้นที่, ดาวเทียม Intelsat
1 ดวง (ด้านมหาสมุทรอินเดีย)

สถานีวิทยุกระจายเสียง : AM 2 สถานี
FM 3 สถานี
คลื่นสั้น 3 สถานี
(ปี 1998)

จำนวนวิทยุ : 4.2 ล้านเครื่อง (1997)

สถานีโทรทัศน์ : 2 แห่ง (1998)

จำนวนโทรทัศน์ : มีจำนวน 320,000 เครื่อง (2000)

รหัส Internet ของประเทศ : .mm

ผู้ให้บริการ Internet (ISPs) : 1 ราย

หมายเหตุ ตั้งแต่เดือนกันยายน 2000, การติดต่อทาง Internet ที่ถูกต้องตามกฎหมายเฉพาะสำหรับรัฐบาล, สำนักงานท่องเที่ยว และธุรกิจขนาดใหญ่ 2-3 แห่งเท่านั้น (2000)

ผู้ใช้ Internet : 500 ราย (2000)

การขนส่ง

ทางรถไฟ : ทั้งหมด 3,991 กม.
ทางกว้าง 3,991 กม. ขนาดรางกว้าง 1.000 ม.

ทางหลวงแผ่นดิน : ทั้งหมด 28,200 กม.
ลาดยาง 3,440 กม.
ไม่ลาดยาง 24,760 กม. (1996)

ทางน้ำ : 12,800 กม.
หมายเหตุ 3,200 กม. ใช้เดินเรือได้สำหรับเรือพาณิชย์ขนาดใหญ่

ระบบท่อ : ส่งน้ำมันดิบ 1,343 กม., ก๊าซธรรมชาติ 330 กม.

ท่าเรือและท่าเทียบเรือ : Bassein, Bhamo, Chuak, Mandalay, Moulmein, Myitkyina, Rangoon, Akyab (Sittwe), Tavoy

เรือบรรทุกสินค้า : ทั้งหมด 37 ลำ (1,000 กรอสตันหรือสูงกว่า) รวมทั้งหมด 411,181 กรอสตัน

ประเภทเรือ บรรทุกทั่วไป 11, บรรทุกสินค้า 20, บรรทุกคอนเทนเนอร์ 1, บรรทุกผู้โดยสาร/สินค้า 3, บรรทุกปิโตรเลียม 2

หมายเหตุ รวมถึงเรือที่เจ้าของเป็นชาวต่างชาติและเรือได้จดทะเบียนใน เมียนมาร์ โดยใช้ธงเพื่อความสะดวก : ญู่ปุ่น 2 ลำ (ปี 2000)

สนามบิน : 80 แห่ง (ปี 2000)

สนามบินที่ลาดยางทางวิ่งแล้ว : รวมทั้งหมด 9 แห่ง
ความยาวของทางวิ่งมากกว่า 3,047 เมตร = 3 แห่ง
ความยาวของทางวิ่ง 2,438-3,047 เมตร = 1 แห่ง
ความยาวของทางวิ่ง 1,524-2,437 เมตร = 4 แห่ง
ความยาวของทางวิ่งสั้นกว่า 914 เมตร = 1 แห่ง
(ปี 2000)

สนามบินที่ไม่ได้ลาดยางทางวิ่ง : รวมทั้งหมด 71 แห่ง
ความยาวของทางวิ่งมากกว่า 3,047 เมตร = 2 แห่ง
ความยาวของทางวิ่ง 1,524-2,437 เมตร = 15 แห่ง
ความยาวของทางวิ่ง 914-1,523 เมตร = 22 แห่ง
ความยาวของทางวิ่งสั้นกว่า 914 เมตร = 32 แห่ง
(ปี 2000)

กองทัพ

ประเภทกองทัพ : กองทัพบก, กองทัพเรือ, กองทัพอากาศ

อายุในการเข้ารับการเกณฑ์ทหาร : 18 ปี

กองกำลังของกองทัพในปัจจุบันที่เรียกเข้าประจำการได้:

อายุระหว่าง 15 -49 ปี

ผู้ชาย จำนวน 12,050,964 คน

ผู้หญิง จำนวน 12,070,017 คน

หมายเหตุ ทั้งผู้ชายและผู้หญิงต้องรับผิดชอบสำหรับการเป็นทหารในกองทัพ
(ประมาณการปี 2001)

กองกำลังของกองทัพที่ประจำการอยู่ในปัจจุบัน :

อายุระหว่าง 15-49 ปี

ผู้ชาย จำนวน 6,425,514 คน

ผู้หญิง จำนวน 6,419,977 คน

(ประมาณการปี 2001)

กองกำลังของกองทัพที่เรียกเข้าประจำการแต่ละปี :

อายุระหว่าง 15-49 ปี

ผู้ชาย จำนวน 470,667 คน

ผู้หญิง จำนวน 479,691 คน

(ประมาณการปี 2001)

ค่าใช้จ่ายในกองทัพ : 39 ล้านเหรียญสหรัฐอเมริกา (ปีงบประมาณ 1997/1998)

ค่าใช้จ่ายของกองทัพเทียบคิดเป็นเปอร์เซ็นต์เทียบกับรายได้ประชาชาติ :

2.1% (ปีงบประมาณ 1997/1998)

ประเด็นระหว่างประเทศ

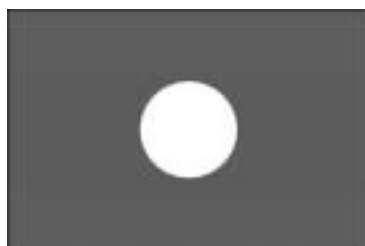
ข้อโต้แย้งระหว่างประเทศ : มีปัญหาด้านชายแดนเป็นจุด ๆ กับประเทศไทยตามแนวเขตแดนทั้งหมด และการปฏิบัติการกบฏของกลุ่มชาติพันธุ์ฉาน (Shan) ข้ามระหว่างเขตแดนประเทศ

ยาเสพติดต้องห้าม : เป็นผู้ผลิตรายใหญ่เป็นอันดับ 2 ของโลก สำหรับการผลิตยาเสพติดต้องห้าม คือ ฝิ่น, รองลงมาจากอัฟกานิสถาน (การผลิตที่มีศักยภาพมากในปี 1999, จำนวน 1,090 เมตริกตัน, ลดลง 38% เนื่องจากเกิดความแห้งแล้ง, การปลูกในปี 1999, 89,500 เฮกตาร์, ลดลง 31% จากปี 1998) การยอมแพ้ของกองทัพเจ้าพ่อยาเสพติดขุนซ่า (KHUN SA's Mong Tai Army) ในเดือนมกราคม 1996 โดยการเจรจาของอย่างกุง ซึ่งนับว่าประสบผลสำเร็จในการปราบปรามยาเสพติดครั้งใหญ่ แต่ขาดความตั้งใจจริงจากรัฐบาลและความสามารถในการปราบปรามกลุ่มผู้ค้ายาเสพติดกลุ่มอื่น ๆ และขาดความตั้งใจ และคำมั่นสัญญาในการปราบปรามการฟอกเงินที่มาจากการค้ายาเสพติด, เป็นแหล่งที่สำคัญสำหรับการผลิต Methamphetamine เพื่อการเสพในภูมิภาค ^{6]}

---

^{6]} www.odci.gov/cia/publication/factbook

ລາວ
(Laos)

3. สปป. ลาว (Lao P.D.R.)

บทนำ

ความเป็นมา : ในปี 1975 คอมมิวนิสต์ประเทศลาวได้เข้าควบคุมรัฐบาลทั้งหมด เป็นการสิ้นสุดระบบกษัตริย์ที่มีอายุเก่าแก่กว่า 6 ศตวรรษ เริ่มต้นได้มีความใกล้ชิดและผูกติดกับเวียดนามและระบบสังคมนิยมได้ค่อย ๆ ถูกแทนที่ด้วยธุรกิจภาคเอกชน การแก้ปัญหาเพื่อให้ง่ายต่อการลงทุนจากต่างประเทศ และการสมัครเข้าเป็นสมาชิก ASEAN ในปี 1997

ภูมิศาสตร์

สถานที่ตั้ง	:	เอเชียตะวันออกเฉียงใต้, ตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย, ตอนใต้ของเวียดนาม
เส้นรุ้งและเส้นแวง	:	ตั้งอยู่ที่ 18 00 องศาเหนือ และ 105 00 องศาตะวันออก
แผนที่อ้างอิง	:	แผนที่เอเชียตะวันออกเฉียงใต้
พื้นที่	:	ทั้งหมด = 236,800 ตร.กม.
พื้นที่ดิน	:	230,800 ตร.กม.
พื้นที่น้ำ	:	6,000 ตร.กม.

การเปรียบเทียบพื้นที่ : มีขนาดใหญ่กว่ามลรัฐยูทาห์เล็กน้อย

ความยาวรอบประเทศ : ทั้งหมด 5,083 กม.
ชายแดนประเทศ : สหภาพเมียนมาร์ 235 กม., กัมพูชา 541 กม., จีน 423 กม., ไทย 1,754 กม., เวียดนาม 2,130 กม.

ความยาวชายฝั่งทะเล : 0 กม. (ไม่มีทางออกทะเล)

ลิตธิชายฝั่งทะเล : 0 กม. (ไม่มีทางออกทะเล)

ภูมิอากาศ : มรสุมเขตร้อน, ฤดูฝน (พฤษภาคม-พฤศจิกายน), ฤดูแล้ง (ธันวาคม-เมษายน)

สภาพพื้นที่ : ส่วนใหญ่เป็นภูเขา, มีบางแห่งเป็นที่ราบและที่ราบสูง

ระดับความสูง : จุดต่ำสุด : ที่แม่น้ำโขง ที่ 70 ม.
จุดสูงสุด : ที่ภูเบี้ย ที่ 2,817 ม.

ทรัพยากรธรรมชาติ : ไม้ซุง, ไฟฟ้าจากพลังน้ำ, ยิปซั่ม, ดิบุก, ทองคำ, หินมีค่าต่าง ๆ

การใช้ที่ดิน :

พื้นที่เพาะปลูก	3%
พื้นที่ปลูกพืชถาวร	0%
พื้นที่ทุ่งหญ้าถาวร	3%
พื้นที่ป่าและป่าไม้	54%
พื้นที่อื่น ๆ	40%

(ประมาณการปี 1993)

พื้นที่ชลประทาน : 1,250 ตร.กม. (ประมาณการปี 1993)
หมายเหตุ การชลประทานในช่วงฤดูฝน 2,169 ตร.กม., การชลประทาน
ในช่วงฤดูแล้ง 750 ตร.กม. (1998)

ภัยธรรมชาติ : น้ำท่วม, ความแห้งแล้ง, แสงแดดที่มากเกินไป

ประเด็นทางด้านสิ่งแวดล้อมในปัจจุบัน : ระเบิดที่ยังไม่ระเบิด, การตัดไม้ทำลายป่า, การพังทลาย
ของดิน, ประชากรส่วนใหญ่ไม่มีน้ำอุปโภคบริโภค

ข้อตกลงทางสิ่งแวดล้อมกับนานาชาติ :

ร่วมในสัญญา : ความหลากหลายทางชีวภาพ, การเปลี่ยนแปลงสภาพ
ภูมิอากาศ, การเกิดทะเลทราย, การเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อม,
กฎหมายทางทะเล, การยกเลิกทดลองนิวเคลียร์, การป้องกันชั้นของโอโซน

ลงนามในสัญญาแต่ไม่ได้ให้สัตยาบัน : ข้อตกลงดังกล่าวทั้งหมด

ข้อสังเกตทางภูมิศาสตร์ : ไม่มีทางออกทะเล, ประเทศมีภูเขาเป็นส่วนใหญ่และมีป่าที่หนาที่บ,
แม่น้ำโขงเป็นส่วนที่แบ่งเขตแดนด้านตะวันตกกับประเทศไทย

อัตราการตั้งครรภ์ : แม่ 1 คน ให้กำเนิดบุตรเฉลี่ย 5.12 คน (ประมาณการปี 2001)

อัตราการติดเชื้อ HIV/AIDS ในผู้ใหญ่ : 0.05% (ประมาณการปี 1999)

ประชากรที่ยังมีชีวิตอยู่และมีเชื้อ HIV/AIDS : 1,400 คน (1999)

ตายด้วย HIV/AIDS : 130 คน (1999)

เชื้อชาติ : คำนาม Lao (s) หรือ Laotian (s)
คำคุณศัพท์ Lao หรือ Laotian

กลุ่มชาติพันธุ์ : ลาวลุ่ม (พื้นที่ต่ำ) 68%, ลาวเทิง (พื้นที่สูง) 22%, ลาวสูง (พื้นที่ภูเขา) รวมถึง ม้ง (แม้ว) และเย้า (เมี่ยน) 9%, เวียดนามและจีน 1%

ศาสนา : พุทธ 60%, นับถือผีและอื่น ๆ 40%

ภาษา : ลาว (ภาษาราชการ), ฝรั่งเศส, อังกฤษ และภาษาของแต่ละกลุ่มชาติพันธุ์

การอ่านออกเขียนได้ : ข้อกำหนด เด็กอายุ 15 ปี และสูงกว่าสามารถอ่านและเขียนได้

ประชากรทั้งหมด	57%	อ่านออกเขียนได้
ชาย	70%	อ่านออกเขียนได้
หญิง	44%	อ่านออกเขียนได้

รัฐบาล

ชื่อประเทศ : ชื่อทางการแบบยาว : สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว
ชื่อทางการแบบสั้น : ลาว
ชื่อท้องถิ่นแบบยาว : สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว
ชื่อท้องถิ่นแบบสั้น : สปป. ลาว

ประเภทรัฐบาล : รัฐคอมมิวนิสต์

เมืองหลวง : นครเวียงจันทน์ (Vientiane)

การแบ่งเขตการปกครอง : แบ่งออกเป็น 16 จังหวัด (แขวง), 1 เทศบาล* (กำแพงนคร) และ 1 เขตพิเศษ** คือ
อัตตะปือ, บ่อแก้ว, บอลิคำไซ, จำปาศักดิ์, หัวพัน, คำม่วน, หลวง
น้ำทา, หลวงพระบาง, อุดมไชย, พงศาณี, สาละวัน, สุวันเขต,
เวียงจันทน์*, เวียงจันทน์, ไชยบุรี, ไชยสมบูรณ** , เซกอง,
เชียงขวาง

การประกาศเอกราช : 19 กรกฎาคม 1949 (จากฝรั่งเศส)

วันหยุดประจำชาติ : วันสาธารณรัฐ, 2 ธันวาคม (1975)

รัฐธรรมนูญฉบับใหม่ : บังคับใช้เมื่อ 14 สิงหาคม 1991

ระบบกฎหมาย : ขึ้นอยู่กับจารีตประเพณี, กฎหมายและแนวทางปฏิบัติของฝรั่งเศส และการ
ปฏิบัติของระบบสังคมนิยม

ผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้ง : อายุ 18 ปี : เป็นการบังคับ

อำนาจบริหาร : ประมุขแห่งรัฐ : ประธานาธิบดี นายพล KHAMTAI Siphandon
(ตั้งแต่ 26 กุมภาพันธ์ 1998) และรองประธานาธิบดี พลโท
CHOUMMALI Saignason (ตั้งแต่มีนาคม 2001)

หัวหน้ารัฐบาล : นายกรัฐมนตรี BOUNGNANG Volachit (ตั้งแต่
มีนาคม 2001), รองนายกรัฐมนตรี THONGLOUN Sisolit (ตั้งแต่
มีนาคม 2001), SOMSAVAT Lengsavat (ตั้งแต่ 26 กุมภาพันธ์
1998)

คณะรัฐมนตรี : คณะรัฐมนตรีแต่งตั้งโดยประธานาธิบดี, อนุมัติโดยสภา
สมัชชาแห่งชาติ

การเลือกตั้ง : ประธานาธิบดีได้รับการเลือกตั้งจากสภาสมัชชาแห่งชาติให้ดำรงอยู่ในตำแหน่งคราวละ 5 ปี, การเลือกตั้งครั้งสุดท้ายเมื่อ 21 ธันวาคม 1997 (ครั้งต่อไปปี 2002), นายกรัฐมนตรีได้รับการแต่งตั้งโดยประธานาธิบดี และได้รับการอนุมัติจากสภาสมัชชาแห่งชาติให้ดำรงอยู่ในตำแหน่ง 5 ปี

ผลการเลือกตั้ง : KHAMTAI Siphandon ได้รับการเลือกตั้งให้เป็นประธานาธิบดี, เปอร์เซ็นต์ของการออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้งในสภาสมัชชาแห่งชาติ – ไม่มีข้อมูล

อำนาจนิติบัญญัติ : สภาสมัชชาแห่งชาติ (99 ที่นั่ง, สมาชิกสภาเลือกตั้งมาจากประชาชนให้ดำรงอยู่ในตำแหน่งคราวละ 5 ปี)
หมายเหตุ โดยพระราชบัญญัติของประธานาธิบดี, เมื่อ 27 ตุลาคม 1997, จำนวนสมาชิกสภาเพิ่มขึ้นจาก 85 เป็น 99 คน

การเลือกตั้ง : ครั้งสุดท้ายเมื่อ 21 ธันวาคม 1997 (ครั้งต่อไปปี 2002)

ผลการเลือกตั้ง เปอร์เซ็นต์ของการลงคะแนนเสียงในแต่ละพรรค – ไม่มีข้อมูล, ที่นั่งในแต่ละพรรค LPRP ได้รับการอนุมัติ 99 คน

อำนาจตุลาการ : ศาลสูงของประชาชน (ประธานของศาลสูงประชาชนได้รับการเลือกตั้งมาจากสภาสมัชชาแห่งชาติ ภายใต้คำแนะนำจากคณะกรรมการถาวรสภาสมัชชาแห่งชาติ, รองประธานของศาลสูงประชาชนและผู้พิพากษาได้รับการแต่งตั้งจากคณะกรรมการถาวรสภาสมัชชาแห่งชาติ)

พรรคการเมืองและผู้นำพรรคการเมือง :

Lao People's Revolutionary Party หรือ LPRP (KHAMTAI Siphandon, ประธานพรรค), พรรคอื่น ๆ อยู่ภายนอกกฎหมาย

กลุ่มกดดันทางการเมืองและผู้นำ : พรรคที่ไม่ใช่พรรคคอมมิวนิสต์ไม่ได้รับการคุ้มครองทางการเมืองตามกฎหมาย, ผู้นำพรรคฝ่ายค้านได้หลบหนีออกนอกประเทศตั้งแต่ปี 1975

องค์กรระหว่างประเทศ : ACCT, ARF, AsDB, ASEAN , CP, ESCAP, FAO, G-77, IBRD, ICAO, ICRM, IDA, IFAD, IFC, IFRCs, ILO, IMF, Intelsat, Interpol, IOC, ITU, NAM, OPCW, PCA, UN, UNCTAD, UNESCO, UNIDO, UPU, WFTU, WHO, WIPO, WMO, WToO, WTrO (ผู้สังเกตการณ์)

ผู้แทนทางการทูต : หัวหน้าคณะผู้แทน :
ไนสหรัฐอเมริกา เอกอัครราชทูต VANG Rattanavong
2222, S. Street NW,
Washington, DC. 20008
Tel : (1) (202) 332 6416
Fax : (1) (202) 332 4923

ผู้แทนทางการทูต : หัวหน้าคณะผู้แทน :
จากสหรัฐอเมริกา เอกอัครราชทูต Douglas A. HARTWICK
19 Rue Bartholonie, B.P. 114
Vientiane
Mailing Address :
American Embassy
Box V , APO AP 96546,
Tel : (856) (21) 212 581, 212 582, 212 585
Fax : (856) (21) 212 584

รายละเอียดธงชาติ : เป็นแถบ 3 แถบตามแนวนอน โดยมีแถบสีแดง (ด้านบน), สีน้ำเงิน (ความกว้าง 2 เท่า) และสีแดง โดยมีจันสีขาวยาวขนาดใหญ่อยู่ตรงกลางแถบสีน้ำเงิน

เศรษฐกิจ

เศรษฐกิจโดยทั่วไป : รัฐบาลกลาง, หนึ่งในจำนวนไม่กี่แห่งของรัฐบาลคอมมิวนิสต์, ได้เริ่มกระจายอำนาจในการควบคุม และเชิญชวนให้เอกชนทำธุรกิจในปี 1986 ผลที่ได้รับก็คือ การเริ่มต้นจากฐานที่ต่ำสุด ได้เพิ่มมากขึ้น การเติบโตเฉลี่ยถึง 7% ระหว่างปี 1988-1997 ผลของการปฏิรูปได้ผลที่ตามมาซ้ำมาก และการเติบโตของรายได้ประชาชาติได้ลดลงเฉลี่ย 3% ทั้งนี้เพราะว่าลาวขึ้นอยู่กับการค้ากับประเทศไทยเป็นอย่างมาก ซึ่งได้ถูกทำให้เสียหายโดยวิกฤตการณ์ทางการเงินในช่วงเริ่มต้นของปี 1997 การบริหารจัดการที่ผิดพลาดของรัฐบาลจากวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจ และจากเดือน

มิถุนายน 1997 – มิถุนายน 1999 เงินกิบของลาวได้สูญเสียมูลค่าไปถึง 87% อัตราการแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศของลาวประสบปัญหาสูงสุดในเดือนกันยายน 1999 เมื่อเงินกิบตกลงจาก 3,500 กิบ ต่อ 1 เหรียญสหรัฐอเมริกา ไปเป็น 9,000 กิบ ต่อ 1 เหรียญสหรัฐอเมริกา ในช่วงเวลาเพียงสัปดาห์เดียว ปัจจุบันอัตราแลกเปลี่ยนของเงินได้มั่นคงขึ้น, อย่างไรก็ตาม รัฐบาลดูเหมือนว่าจะมีความตั้งใจให้สถานการณ์เป็นอยู่อย่างนั้น แม้ว่าจะทำให้รัฐบาลมีสินทรัพย์และทุนสำรองที่เป็นเงินตราต่างประเทศอยู่ในจำนวนจำกัด เป็นประเทศที่ไม่มีทางออกทะเลและมีโครงสร้างพื้นฐานต่าง ๆ แบบดั้งเดิม, ลาวไม่มีทางรถไฟ มีแต่ระบบถนนชั้นพื้นฐาน และการโทรคมนาคมทั้งภายในและภายนอกที่จำกัด ไฟฟ้ามีใช้เฉพาะในเขตเมืองเพียง 2-3 แห่งเท่านั้น การทำการเกษตรแบบยังชีพเป็นครึ่งหนึ่งของรายได้ประชาชาติ และช่วยในการจ้างงานประมาณ 80% สำหรับเศรษฐกิจในอนาคตข้างหน้ายังคงขึ้นอยู่กับความช่วยเหลือจากกองทุนการเงินระหว่างประเทศและแหล่งจากนานาชาติ, ญี่ปุ่นเป็นประเทศที่ให้ความช่วยเหลือระหว่างรัฐบาลต่อรัฐบาลที่ใหญ่ที่สุด, ความช่วยเหลือเดิมจากสหภาพโซเวียต, ยุโรปตะวันออก ได้ถูกตัดลงอย่างสิ้นเชิง

รายได้ประชาชาติ : กำลังซื้อ 9 พันล้านเหรียญสหรัฐอเมริกา (ประมาณการปี 2000)

อัตราเติบโตของรายได้ประชาชาติที่แท้จริง : 4% (ประมาณการปี 2000)

รายได้ประชาชาติต่อรายได้ประชากร : กำลังซื้อ 1,700 เหรียญสหรัฐอเมริกาต่อคน (ประมาณการปี 2000)

รายได้ประชาชาติแยกตามประเภทของการผลิต :

ภาคเกษตรกรรม	=	51%
ภาคอุตสาหกรรม	=	22%
ภาคบริการ	=	27%

(ประมาณการปี 1999)

ประชากรที่อยู่ต่ำกว่าเส้นความยากจน : 46.1% (1993)

รายได้ครัวเรือนหรือสัดส่วนการบริโภคเป็นเปอร์เซ็นต์ :

ต่ำกว่า 10% = 4.2%
สูงกว่า 10% = 26.4%
(1992)

อัตราเงินเฟ้อ (ราคาผู้บริโภค) : 33% (ประมาณการปี 2000)

การจ้างแรงงาน : 1-1.5 ล้านคน

การจ้างแรงงานแยกตามอาชีพ : ภาคเกษตรกรรม 80% (1997)

อัตราการว่างงาน : 5.7% (1997)

งบประมาณ :
สินทรัพย์ : 211 ล้านดอลลาร์สหรัฐอเมริกา
ค่าใช้จ่าย : 462 ล้านดอลลาร์สหรัฐอเมริกา รวมถึง
ค่าใช้จ่ายทางการเงินอื่น - ไม่มีข้อมูล
(ประมาณการปี 1998/1999)

อุตสาหกรรม : เมืองตึบูกและยิปซัม, ไม้ซุง, กระแสไฟฟ้า, การแปรรูปทางการเกษตร,
การก่อสร้าง, เสื้อผ้า, การท่องเที่ยว

การเจริญเติบโตทางอุตสาหกรรม : 7.5% (1999)

การผลิตพลังงานไฟฟ้า : 792 ล้านกิโลวัตต์ (ปี 1999)

แหล่งการผลิตไฟฟ้า :
จากถ่านหิน 2.78%
จากพลังน้ำ 97.22%
จากพลังนิวเคลียร์ 0%
อื่น ๆ 0%
(1999)

การใช้พลังงานไฟฟ้า : 173.6 ล้านกิโลวัตต์ (ปี 1999)

- การส่งออกพลังงานไฟฟ้า : 705 ล้านกิโลวัตต์ (ปี 1999)
- การนำเข้าพลังงานไฟฟ้า : 142 ล้านกิโลวัตต์ (ปี 1999)
- ผลผลิตทางการเกษตร : มันเทศ, ผักต่าง ๆ, ข้าวโพด, กาแฟ, อ้อย, ยาสูบ, ฝ้าย, ชา, ถั่วลิสง, ข้าว, ควาย, สุกร, วัว, ไก่
- มูลค่าการส่งออก : มูลค่า 323 ล้านดอลลาร์สหรัฐอเมริกา (F.O.B. ประมาณการปี 2000)
- สินค้าส่งออก : ผลิตภัณฑ์จากไม้, เสื้อผ้า, กระแสไฟฟ้า, กาแฟ, ดีบุก
- หุ้นส่วนในการส่งออก : เวียดนาม, ไทย, เยอรมนี, ฝรั่งเศส, เบลเยียม
- มูลค่าการนำเข้า : มูลค่า 540 ล้านดอลลาร์สหรัฐอเมริกา (F.O.B. ประมาณการปี 2000)
- สินค้านำเข้า : เครื่องมือและเครื่องจักรต่าง ๆ, รถยนต์, น้ำมันเชื้อเพลิง
- หุ้นส่วนในการนำเข้า : ไทย, ญี่ปุ่น, เวียดนาม, จีน, สิงคโปร์, ฮองกง
- หนี้สินจากภายนอกประเทศ : 2.46 พันล้านดอลลาร์สหรัฐอเมริกา (1998)
- ความช่วยเหลือด้านเศรษฐกิจที่ได้รับจากต่างประเทศ : 345 ล้านดอลลาร์สหรัฐอเมริกา (1999)
- สกุลเงินตรา : กีบ (LAK)
- รหัสสกุลเงิน : LAK
- อัตราแลกเปลี่ยน : กีบ ต่อ 1 ดอลลาร์สหรัฐอเมริกา
7,578.00 (ธันวาคม 2000), 7,102.03 (1999)
3,298.33 (1998), 1,259.98 (1997)
921.02 (1996)
- ปีงบประมาณ : 1 ตุลาคม – 30 กันยายน

การคมนาคม

โทรศัพท์สายหลักที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน : 25,000 คู่สาย (1997)

โทรศัพท์เคลื่อนที่ : 4,915 เครื่อง (1997)

ระบบเซลลูลาร์

ระบบโทรศัพท์ : การประเมินทั่วไป : การบริการไปยังประชาชนยังอยู่ในระดับที่ไม่ดีพอ แต่กำลังปรับปรุงอยู่, มีโทรศัพท์มากกว่า 20,000 เครื่อง ที่ให้บริการอยู่ในปัจจุบัน และอีกจำนวน 48,000 เครื่อง คาดว่าจะให้บริการได้ในปี 2001, รัฐบาลยังคงใช้ระบบเครือข่ายวิทยุโทรศัพท์ในการติดต่อกับพื้นที่ห่างไกล

ภายในประเทศ : ติดต่อสื่อสารโดยระบบวิทยุโทรศัพท์

ต่างประเทศ : ระบบดาวเทียมที่มีสถานีบนพื้นโลก, ดาวเทียม Intersputnik 1 ดวง (ด้านมหาสมุทรอินเดีย)

สถานีวิทยุกระจายเสียง : AM 12 สถานี
FM 1 สถานี
คลื่นสั้น 4 สถานี
(ปี 1998)

จำนวนวิทยุ : 730,000 เครื่อง (1997)

สถานีโทรทัศน์ : 4 แห่ง (1999)

จำนวนโทรทัศน์ : มีจำนวน 52,000 เครื่อง (1997)

รหัส Internet ของประเทศ : .la

ผู้ให้บริการ Internet (ISPs) : 1 ราย

ผู้ใช้ Internet : 2,000 ราย (2000)

การขนส่ง

ทางรถไฟ : 0 กม.

ทางหลวงแผ่นดิน : ทั้งหมด 14,000 กม.
ราดยาง 3,360 กม.
ไม่ราดยาง 10,640 กม.
(1991)

ทางน้ำ : 4,587 กม. โดยประมาณ
หมายเหตุ ส่วนใหญ่ทางแม่น้ำโขง และแม่น้ำสาขา, 2,897 กม. สามารถใช้เดินเรือโดยเรือที่กินน้ำลึกน้อยกว่า 0.5 เมตร

ระบบท่อ : ส่งผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม 136 กม.

ท่าเรือและท่าเทียบเรือ : ไม่มี

เรือบรรทุกสินค้า : ทั้งหมด 1 ลำ (1,000 กรอสตันหรือสูงกว่า) รวมทั้งหมด 2,370 กรอสตัน
ประเภทเรือ บรรทุกสินค้า 1 ลำ (2000)

สนามบิน : 51 แห่ง (ปี 2000)

สนามบินที่ราดยางทางวิ่งแล้ว : รวมทั้งหมด 8 แห่ง
ความยาวของทางวิ่ง 2,438-3,047 เมตร = 1 แห่ง
ความยาวของทางวิ่ง 1,524-2,437 เมตร = 5 แห่ง
ความยาวของทางวิ่ง 914-1,523 เมตร = 2 แห่ง
(ปี 2000)

สนามบินที่ไม่ได้ราดยางทางวิ่ง : รวมทั้งหมด 43 แห่ง
ความยาวของทางวิ่ง 1,524-2,437 เมตร = 1 แห่ง
ความยาวของทางวิ่ง 914-1,523 เมตร = 17 แห่ง
ความยาวของทางวิ่งสั้นกว่า 914 เมตร = 25 แห่ง
(ปี 2000)

กองทัพ

ประเภทกองทัพ : กองทัพประชาชนลาว (LPA), กองทัพอากาศ, กรมตำรวจแห่งชาติ

อายุในการเข้ารับการเกณฑ์ทหาร : 18 ปี

กองกำลังของกองทัพในปัจจุบันที่เรียกเข้าประจำการได้:

ผู้ชาย อายุระหว่าง 15 -49 ปี

จำนวน 1,319,537 คน (ประมาณการปี 2001)

กองกำลังของกองทัพที่ประจำการอยู่ในปัจจุบัน :

ผู้ชาย อายุระหว่าง 15-49 ปี

จำนวน 710,627 คน (ประมาณการปี 2001)

กองกำลังของกองทัพที่เรียกเข้าประจำการแต่ละปี :

ผู้ชาย อายุระหว่าง 15-49 ปี

จำนวน 64,437 คน (ประมาณการปี 2001)

ค่าใช้จ่ายในกองทัพ : 55 ล้านดอลลาร์สหรัฐอเมริกา (ปีงบประมาณ 1998)

ค่าใช้จ่ายของกองทัพเทียบคิดเป็นเปอร์เซ็นต์เทียบกับรายได้ประชาชาติ :

4.2% (ปีงบประมาณ 1996/1997)

ประเด็นระหว่างประเทศ

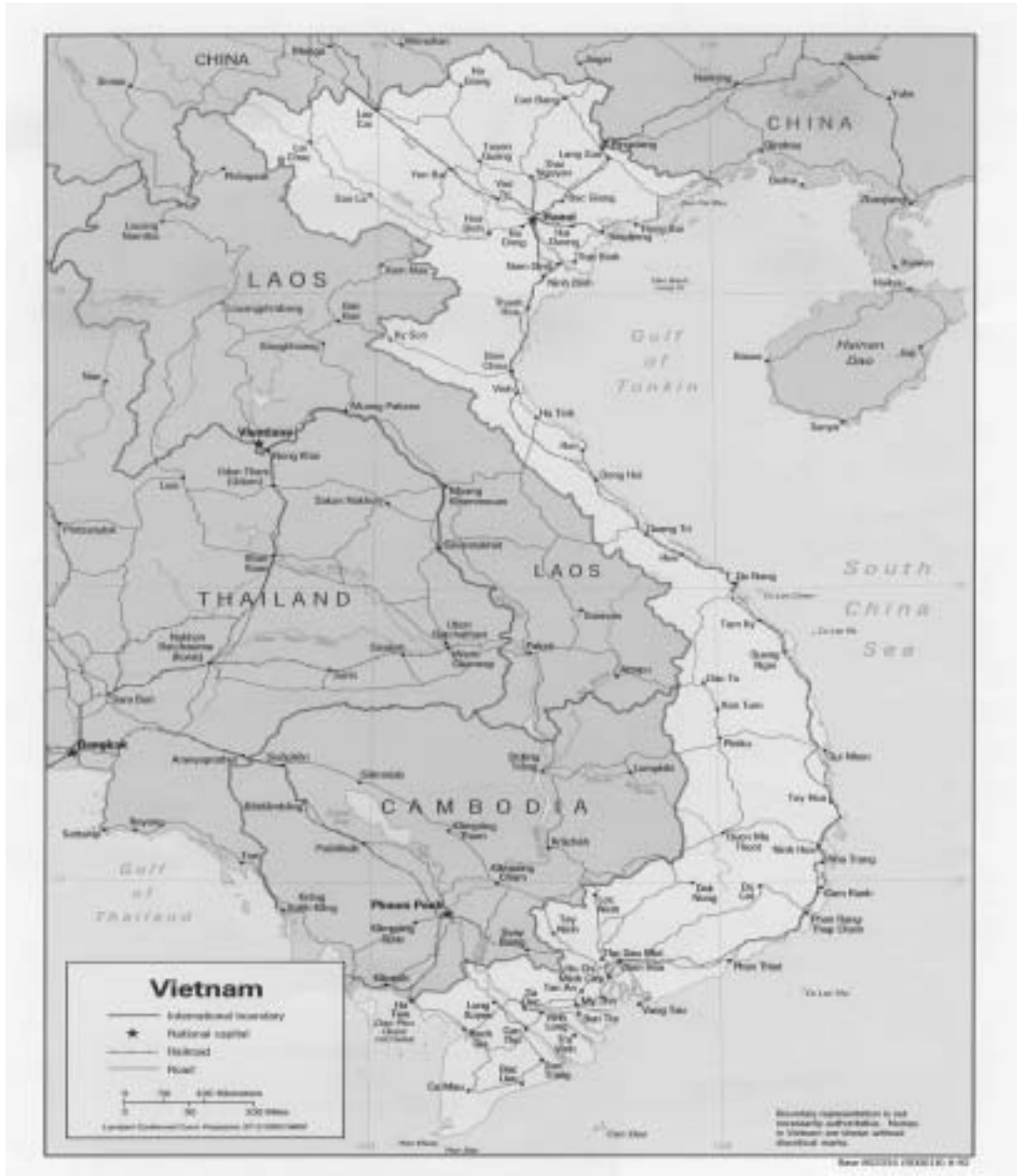
ข้อโต้แย้งระหว่างประเทศ : บางส่วนของชายแดนที่ติดกับประเทศไทยยังไม่ได้มีการหา
ข้อยุติ

ยาเสพติดต้องห้าม : เป็นแหล่งผลิตยาเสพติดต้องห้ามคือฝิ่น ใหญ่เป็นอันดับ 3 ของโลก
(ประเมินการปลูกในปี 1999 ; 21,800 เฮกตาร์, เพิ่มขึ้น 16% จากปี
1998, ประเมินผลการผลิตในปี 1999, ประมาณ 140 เมตริกตัน,
ปริมาณเช่นเดียวกันกับปี 1998), เป็นผู้ผลิตเฮโรอีนที่มีศักยภาพ, เป็นจุด
ส่งผ่านของเฮโรอีน และ Methamphetamine ที่ผลิตในเมียนมาร์, เป็น
ผู้ผลิตกัญชา ^{6]}

---

^{6]} www.odci.gov/cia/publication/factbook

เวียดนาม (Vietnam)

4. เวียดนาม (Vietnam)

บทนำ

ความเป็นมา : ฝรั่งเศสได้ยึดครองทั้งประเทศเวียดนามในปี 1884 การประกาศเอกราชได้ดำเนินการภายหลังสงครามโลกครั้งที่ 2, แต่ฝรั่งเศสยังคงปกครองอยู่จนกระทั่งปี 1954 เมื่อฝรั่งเศสได้ถูกขับไล่โดยกองกำลังคอมมิวนิสต์ภายใต้การนำของโฮจิมินห์ (Ho Chi MINH) ซึ่งได้ควบคุมอยู่ทางภาคเหนือทั้งหมด สหรัฐอเมริกาได้ให้ความช่วยเหลือทางด้านเศรษฐกิจและด้านการทหารแก่เวียดนามใต้มาตลอดช่วงปี 1960 ทั้งนี้เพื่อที่จะพยายามรองรับรัฐบาล แต่กองทัพอเมริกันได้ถอนตัวกลับภายหลังข้อตกลงหยุดยิงในปี 1973 หลังจากนั้นอีก 2 ปี กองทัพเวียดนามเหนือ ก็สามารถยึดครองเวียดนามใต้ได้สำเร็จ การปรับปรุงโครงสร้างทางเศรษฐกิจของประเทศที่ได้รวมกันแล้วเป็นเรื่องที่ยุ้งยากมากและเหมือนกับว่าผู้นำพรรคคอมมิวนิสต์ได้ดำเนินการปฏิรูปอย่างไม่เต็มใจสำหรับการเปิดตลาดเสรี

ภูมิศาสตร์

สถานที่ตั้ง	:	เอเชียตะวันออกเฉียงใต้, ชายแดนติดกับอ่าวไทย, อ่าวตังเกี๋ย และทะเลจีนใต้, ด้านข้างติดกับจีน, ลาว และกัมพูชา
เส้นรุ้งและเส้นแวง	:	ตั้งอยู่ที่ 16 00 องศาเหนือ และ 106 00 องศาตะวันออก
แผนที่อ้างอิง	:	แผนที่เอเชียตะวันออกเฉียงใต้
พื้นที่	:	ทั้งหมด = 329,560 ตร.กม.
พื้นที่ดิน	:	325,360 ตร.กม.
พื้นที่น้ำ	:	4,200 ตร.กม.

การเปรียบเทียบพื้นที่ : ขนาดใหญ่กว่ามลรัฐนิวเม็กซิโกเล็กน้อย

ความยาวรอบประเทศ : ทั้งหมด 4,639 กม.

ชายแดนประเทศ : กัมพูชา 1,228 กม., จีน 1,281 กม., ลาว 2,130 กม.

ความยาวชายฝั่งทะเล : 3,444 กม. (ไม่รวมเกาะต่าง ๆ)

ลิตธิชายฝั่งทะเล	:	ลิตธิชายฝั่ง	24	ไมล์
		ไหล่ทวีป	200	ไมล์
		เขตเศรษฐกิจพิเศษ	200	ไมล์
		อาณาเขตทางทะเล	12	ไมล์

ภูมิอากาศ : แบบเขตร้อนในตอนใต้, มรสุมในภาคเหนือและร้อน ฤดูฝน (กลางเดือนพฤษภาคม – กลางเดือนกันยายน) และอบอุ่น, ฤดูแล้ง (กลางเดือนตุลาคม – กลางเดือนมีนาคม)

สภาพพื้นที่ : ต่ำ, ภาคใต้และภาคเหนือเป็นสามเหลี่ยมปากแม่น้ำที่เรียบ, ตอนกลางเป็นพื้นที่สูง, เต็มไปด้วยเนินเขา, มีภูเขาในภาคเหนือและตะวันตกเฉียงเหนือ)

ระดับความสูง : จุดต่ำสุด : ที่ ทะเลจีนใต้ ที่ 0 ม.
จุดสูงสุด : ที่ภูเขา Ngoc Linh ที่ 3,143 ม.

ทรัพยากรธรรมชาติ : ฟอสเฟต, ถ่านหิน, แมงกานีส, บ็อกไซต์, โครเมต, น้ำมัน และก๊าซนอกชายฝั่งทะเล, ป่าไม้, ไฟฟ้าจากพลังน้ำ

<u>การใช้ที่ดิน</u> :	พื้นที่เพาะปลูก	17%
	พื้นที่ปลูกพืชถาวร	4%
	พื้นที่ทุ่งหญ้าถาวร	1%
	พื้นที่ป่าและป่าไม้	30%
	พื้นที่อื่น ๆ	48%

(ประมาณการปี 1993)

พื้นที่ชลประทาน : 18,600 ตร.กม. (ประมาณการปี 1993)

ภัยธรรมชาติ : พายุไต้ฝุ่นที่เกิดเป็นบางครั้ง (พฤษภาคม-มกราคม) และน้ำท่วมเป็นบริเวณกว้าง

ประเด็นทางด้านสิ่งแวดล้อมในปัจจุบัน :

การทำไม้, การทำไร่เลื่อนลอยซึ่งก่อให้เกิดการตัดไม้ทำลายป่าและการเสื่อมสภาพของดิน, มลภาวะในน้ำและการจับปลาที่มากเกินไปทำให้คุกคามต่อจำนวนประชากรของชีวิตสัตว์ทะเล, การปนเปื้อนของน้ำใต้ดินทำให้น้ำสำหรับอุปโภคบริโภคถูกจำกัดลง, การเติบโตที่รวดเร็วของอุตสาหกรรมในเขตเมือง และการอพยพของประชาชนเข้าสู่เมืองอย่างรวดเร็วทำให้สิ่งแวดล้อมเสื่อมสภาพลงอย่างรวดเร็วในกรุงเทพมหานคร และโฮจิมินห์ซิตี

ข้อตกลงทางสิ่งแวดล้อมกับนานาชาติ :

ร่วมในสัญญา : ความหลากหลายทางชีวภาพ, การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ, การเกิดทะเลทราย, พันธุ์พืชและพันธุ์สัตว์ที่ใกล้สูญพันธุ์, การปรับปรุงสภาพแวดล้อม, ชยะอันตราย, กฎหมายทางทะเล, การป้องกันชั้นของโอโซน, มลภาวะจากเรือ, พื้นที่ชุ่มน้ำ

ลงนามในสัญญาแต่ไม่ได้ให้สัตยาบัน: การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ-ข้อตกลงเกียวโต, การยกเลิกทดลองนิวเคลียร์

ข้อสังเกตทางภูมิศาสตร์ : ความยาวของประเทศจากเหนือสุดไปยังใต้สุด 1,650 กม., จุดที่แคบที่สุดของประเทศ กว้าง 50 กม.

ประชากร

จำนวนประชากร : 79,939,014 คน (กรกฎาคม 2001)

โครงสร้างของอายุ :

0-14 ปี :	32.13%
(ผู้ชาย 13,266,585 คน ผู้หญิง 12,415,384 คน)	
15-64 ปี :	62.44%
(ผู้ชาย 24,357,343 คน ผู้หญิง 25,556,187 คน)	
65 ปี และสูงกว่า :	5.43%
(ผู้ชาย 1,722,094 คน ผู้หญิง 2,621,421 คน)	
(ประมาณการปี 2001)	

อัตราการเติบโตของประชากร : 1.45% (ประมาณการปี 2001)

อัตราการเกิด : เกิด 21.23 คน/ประชากร 1,000 คน (ประมาณการปี 2001)

อัตราการตาย : ตาย 6.22 คน/ประชากร 1,000 คน (ประมาณการปี 2001)

อัตราการอพยพโยกย้ายถิ่นฐาน : 0.49 คน/ประชากร 1,000 คน (ประมาณการปี 2001)

อัตราส่วนทางเพศ : เมื่อเกิด : 1.07 ผู้ชาย/ผู้หญิง
ต่ำกว่า 15 ปี : 1.07 ผู้ชาย/ผู้หญิง
15-64 ปี : 0.95 ผู้ชาย/ผู้หญิง
65 ปี และสูงกว่า : 0.66 ผู้ชาย/ผู้หญิง
ประชากรทั้งหมด : 0.97 ผู้ชาย/ผู้หญิง

อัตราการตายของทารก : 30.24 คน/1,000 คน เมื่อแรกเกิด (ประมาณการปี 2001)

อัตราเฉลี่ยการมีชีวิตอยู่ : จากประชากรทั้งหมดเฉลี่ยอายุ 69.56 ปี
ผู้ชาย : 67.12 ปี
ผู้หญิง : 72.19 ปี
(ประมาณการปี 2001)

อัตราการตั้งครรภ์ : แม่ 1 คน ให้กำเนิดบุตรเฉลี่ย 2.49 คน (ประมาณการปี 2001)

อัตราการติดเชื้อ HIV/AIDS ในผู้ใหญ่ : 0.24% (ประมาณการปี 1999)

ประชากรที่ยังมีชีวิตอยู่และมีเชื้อ HIV/AIDS : 100,000 คน (1999)

ตายด้วย HIV/AIDS : 2,500 คน (1999)

เชื้อชาติ : คำนาม Vietnamese
คำคุณศัพท์ Vietnamese

กลุ่มชาติพันธุ์ : เวียดนาม 85-90%, จีน, ม้ง, ไทย, เขมร, chaun, กลุ่มที่อยู่บนภูเขา

ศาสนา : พุทธ, Hoa hao, Cao Dai, คริสเตียน (ส่วนใหญ่โรมันแคทอลิก, มีโปรเตสแตนท์บ้างเล็กน้อย), เชื่อในความเชื่อดั้งเดิม, มุสลิม

ภาษา : เวียดนาม (ภาษาราชการ), อังกฤษ (กำลังได้รับความนิยมเพิ่มมากขึ้นในการใช้เป็นภาษาที่ 2), ฝรั่งเศสบ้างเล็กน้อย, จีน และเขมร, ภาษาที่พวกในเขตภูเขา (Mon – Khmer และ Malayo – Polynesian)

การอ่านออกเขียนได้ : ข้อกำหนด เด็กอายุ 15 ปี และสูงกว่าสามารถอ่านและเขียนได้

ประชากรทั้งหมด	93.7%	อ่านออกเขียนได้
ชาย	96.5%	อ่านออกเขียนได้
หญิง	91.2%	อ่านออกเขียนได้

(1995)

รัฐบาล

ชื่อประเทศ : ชื่อทางการแบบยาว : สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม
(Socialist Republic of Vietnam)
ชื่อทางการแบบสั้น : เวียดนาม
ชื่อท้องถิ่นแบบยาว : Cong Hoa Xa Hoi Chu Nghia Viet Nam
ชื่อท้องถิ่นแบบสั้น : เวียดนาม
คำย่อ : SRV

ประเภทรัฐบาล : รัฐคอมมิวนิสต์

เมืองหลวง : กรุงฮานอย

การแบ่งเขตการปกครอง : แบ่งออกเป็น 58 จังหวัด (tinh), 3 เทศบาล* (thu do) คือ An Giang, Bac Giang, Bac Kan, Bac Lieu, Bac Ninh, Ba Ria Vung Tau, Ben Tre, Binh Dinh, Binh Duong, Binh Phuoc, Binh Thuan, Ca Mau, Can Tho, Cao Bang, Dac Lak, Da Nang, Dong Nai, Dong Thap, Gia Lai, Ha Giang, Hai Duong, Hai Phong*, Ha Nam, Ha Noi*, Ha Tay, Ha Tinh, Hoa Binh, Ho Chi Minh* Hung Yen, Khanh Hoa, Kien Giang, Kon Tum, Lai Chau, Lam Dong, Lang Son, Lao Cai, Long An, Nam Dinh, Nghe An, Ninh Binh, Ninh Thuan, Pho Tho, Phu Yen, Quang Binh, Quang Nam, Quang Ngai, Quang Ninh, Quang Tri, Soc Trang, Son La, Tay Ninh, Thai Binh, Thai Nguyen, Thanh Hoa, Thua Thien – Hue, Tien Giang, Tra Vinh, Tuyen Quang, Vinh Long, Vinh Phuc, Yen bai

การประกาศเอกราช : 2 กันยายน 1945 (จากฝรั่งเศส)

วันหยุดประจำชาติ : วันประกาศเอกราช, 2 กันยายน (1945)

รัฐธรรมนูญฉบับใหม่ : 15 เมษายน 1992

ระบบกฎหมาย : ยึดตามหลักทฤษฎีกฎหมายของคอมมิวนิสต์และกฎหมายของฝรั่งเศส

ผู้มีสิทธิ์ออกเสียงเลือกตั้ง : อายุ 18 ปี เป็นการบังคับ

อำนาจบริหาร : ประมุขแห่งรัฐ : ประธานาธิบดี Tran Duc LUONG (ตั้งแต่ 24 กันยายน 1997) และรองประธานาธิบดี Nguyen Tri binh (ตั้งแต่ ตุลาคม 1992)

หัวหน้ารัฐบาล : นายกรัฐมนตรี Phan Van KHAI (ตั้งแต่ 25 กันยายน 1997), รองนายกรัฐมนตรีคนที่ 1 Nguyen Tan DUNG (ตั้งแต่ 29 กันยายน 1997), รองนายกรัฐมนตรี Nguyen Cong TAN (ตั้งแต่ 29 กันยายน 1997) และ Pham Gia KHIEM (ตั้งแต่ 29 กันยายน 1997)

คณะรัฐมนตรี : คณะรัฐมนตรีแต่งตั้งโดยประธานาธิบดีโดยการเสนอของนายกรัฐมนตรี และรับรองและให้สัตยาบันโดยสภามัชชาแห่งชาติ

การเลือกตั้ง : ประธานาธิบดีเลือกโดยสภามัชชาแห่งชาติจากสมาชิกสภา โดยให้ดำรงอยู่ในตำแหน่ง 5 ปี, การเลือกตั้งครั้งสุดท้ายเมื่อ 25 กันยายน 1997 (ครั้งต่อไปเมื่อสภามัชชาแห่งชาติได้ออกกฎหมายในการเลือกตั้งในปี 2002), นายกรัฐมนตรีแต่งตั้งโดยประธานาธิบดีจากสมาชิกสภามัชชาแห่งชาติ, รองนายกรัฐมนตรีแต่งตั้งโดยนายกรัฐมนตรี

ผลการเลือกตั้ง : Tran Duc LUONG ได้รับการเลือกตั้งให้เป็นประธานาธิบดี, เปอร์เซ็นต์ของการออกเสียงโดยสภามัชชาแห่งชาติ – ไม่มีข้อมูล

อำนาจนิติบัญญัติ : สภามัชชาแห่งชาติ หรือ Quoc Hoi (450 ที่นั่ง, สมาชิกสภาเลือกตั้งมาจากประชาชนให้ดำรงอยู่ในตำแหน่ง 5 ปี)

การเลือกตั้ง : ครั้งสุดท้ายเมื่อ 20 กรกฎาคม 1997 (ครั้งต่อไปเมื่อ 2002)

ผลการเลือกตั้ง เปอร์เซนต์ของการออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้งในแต่ละพรรค – CPV 92%, อื่น ๆ 8% (จำนวน 8% ไม่ใช่สมาชิกของ CPV แต่ได้รับการอนุมัติจาก CPV ให้ลงเลือกตั้ง), ที่นั่งในแต่ละพรรค CPV ได้รับการอนุมัติจำนวน 450 ที่นั่ง

อำนาจตุลาการ : ศาลสูงประชาชน, หัวหน้าผู้พิพากษาได้รับการเลือกตั้งจากสภาสมัชชาแห่งชาติ ให้ดำรงอยู่ในตำแหน่งคราวละ 5 ปี โดยการเสนอแนะจากประธานาธิบดี

พรรคการเมืองและผู้นำพรรคการเมือง :

มีเพียงพรรคเดียวคือพรรคคอมมิวนิสต์แห่งเวียดนาม หรือ CPV (Le Kha PHIEU, เลขาธิการ)

กลุ่มกดดันทางการเมืองและผู้นำ : ไม่มี

องค์กรระหว่างประเทศ : ACCT, APEC, ARF, AsDB, ASEAN , CCC, ESCAP, FAO, G-77, IAEA, IBRD, ICAO, ICRM, IDA, IFAD, IFC, IFRCs, ILO, IMF, IMO, Inmarsat, Intelsat, Interpol, IOC, IOM (ผู้สังเกตการณ์), ISO, ITU, NAM, OPCW, UN, UNCTAD, UNESCO, UNIDO, UPU, WFTU, WHO, WMO, WToO, WTrO (ผู้สังเกตการณ์)

ผู้แทนทางการทูต : หัวหน้าคณะผู้แทน :

ในสหรัฐอเมริกา

เอกอัครราชทูต Nguyen Tam CHIEN

1233 20th, Street NW, Suite 400

Washington, DC. 20036

Tel : (1) (202) 861 0737

Fax : (1) (202) 861 0917

สถานกงสุลใหญ่ : ซานฟรานซิสโก

ผู้แทนทางการทูต : หัวหน้าคณะผู้แทน :
จากสหรัฐอเมริกา เอกอัครราชทูต (ว่าง)
อุปทูต Robert PORTER
7 Lang Ha Road, Ba Dinh District,
Hanoi
Mailing Address :
PSC 461, Box 400, FPO AP 96521-0002
Tel : (84) (4) 772-1500
Fax : (84) (4) 772-1510
สถานกงสุลใหญ่ : โฮจิมินห์ซิตี

รายละเอียดธงชาติ : ธงสีแดง โดยมีดาว 5 แฉกสีเหลืองขนาดใหญ่อยู่ตรงกลาง

เศรษฐกิจ

เศรษฐกิจโดยทั่วไป : เวียดนามเป็นประเทศยากจน, เป็นประเทศที่มีประชากรอาศัยอยู่อย่างหนาแน่น และต้องได้รับการฟื้นฟูจากสงครามอันยาวนาน, การขาดความช่วยเหลือและสนับสนุนจากสหภาพโซเวียตเดิม และความเข้มงวดในการวางแผนทางเศรษฐกิจจากส่วนกลาง ความก้าวหน้าในการพัฒนาเศรษฐกิจได้บรรลุผลจากปี 1986 ถึง 1996 โดยได้เริ่มจากจุดที่ต่ำที่สุด และมีความก้าวหน้าไปมาก โดยมีการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจโดยประมาณ 9% ต่อปี จากปี 1993 ถึงปี 1997 การเกิดวิกฤตการณ์ทางการเงินในปี 1997 ของเอเชียได้ชี้ให้เห็นถึงปัญหาทางเศรษฐกิจที่ยังคงมีอยู่ของเวียดนาม แต่ก็เป็นการปฏิรูปที่ทันเวลา, เป็นการย้ำเตือนความเชื่อของรัฐบาลว่า การเปลี่ยนแปลงระบบเศรษฐกิจมาเป็นระบบเศรษฐกิจแบบการยึดถือตลาดเป็นหลักจะเป็นหนทางที่ไปสู่ความหายณะ การเติบโตของรายได้ประชาชาติสูงถึง 8.5% ในปี 1997 และตกลงเหลือ 6% ในปี 1998 และเหลือ 5% ในปี 1999 การเติบโตยังคงเป็นไปอย่างต่อเนื่องในอัตราปานกลางที่เข้มแข็งที่ระดับ 5.5% เป็นระดับที่อาจจะเป็นการเติบโตของปี 2001 ตัวเลขเหล่านี้เป็นหน้าฉากที่อาจจะทำให้เกิดความยุ่งยากต่อการดำเนินการทางเศรษฐกิจของประเทศ, อุตสาหกรรมภายในประเทศหลายแห่ง, รวมถึงถ่านหิน, ซีเมนต์, เหล็กกล้า และกระดาษ ได้รายงานให้ทราบถึงสินค้าที่เก็บไว้ในสต็อกจำนวนมาก จากผลของการตรวจสอบและยังมีการแข่งขันที่มีศักยภาพจากผู้ผลิตอื่น ๆ ในต่างประเทศอีก, ปัญหานี้ได้ส่งผลในปี 2000 การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศได้ลดลงอย่างต่อเนื่อง, จากมูลค่า 8.3 พันล้านเหรียญสหรัฐอเมริกา ในปี 1996 เหลือ 1.6

พินล้านเหรียญสหรัฐอเมริกา ในปี 1999 ในขณะที่รัฐบาลเวียดนามได้มีการดำเนินการปฏิรูปโครงสร้างทางเศรษฐกิจเป็นไปอย่างช้า ๆ ซึ่งการปฏิรูปโครงสร้างทางเศรษฐกิจต้องดำเนินการอย่างกว้างขวาง และให้เกิดการผลิตที่สามารถแข่งขันได้ รวมถึงอุตสาหกรรมส่งออกด้วย

รายได้ประชาชาติ : กำลังซื้อ 154.4 พันล้านเหรียญสหรัฐอเมริกา (ประมาณการปี 2000)

อัตราเติบโตของรายได้ประชาชาติที่แท้จริง : 5.5% (ประมาณการปี 2000)

รายได้ประชาชาติต่อรายได้ประชากร : กำลังซื้อ 1,950 เหรียญสหรัฐต่อคน

รายได้ประชาชาติแยกตามประเภทของการผลิต :

ภาคเกษตรกรรม = 25%

ภาคอุตสาหกรรม = 35%

ภาคบริการ = 40%

(ประมาณการปี 1999)

ประชากรที่อยู่ต่ำกว่าเส้นความยากจน : 37% (1998)

รายได้ครัวเรือนหรือสัดส่วนการบริโภคเป็นเปอร์เซ็นต์ :

ต่ำกว่า 10% = 3.5%

สูงกว่า 10% = 29.0%

(1993)

อัตราเงินเฟ้อ (ราคาผู้บริโภค) : -0.6% (ประมาณการปี 2000)

การจ้างแรงงาน : 38.2 ล้านคน (งบประมาณปี 1998)

การจ้างแรงงานแยกตามอาชีพ : ภาคเกษตรกรรม 67%

ภาคอุตสาหกรรมและบริการ 33%

(1997)

อัตราว่างงาน : 25% (งบประมาณปี 1995)

งบประมาณ : สินทรัพย์ : 5.3 พันล้านเหรียญสหรัฐอเมริกา
ค่าใช้จ่าย : 5.6 พันล้านเหรียญสหรัฐอเมริกา รวมถึง
ค่าใช้จ่ายทางการเงินอีก 1.8 พันล้านเหรียญ
สหรัฐอเมริกา

อุตสาหกรรม : การแปรรูปอาหาร, เสื้อผ้า, รองเท้า, การสร้างเครื่องมือเครื่องจักรต่าง ๆ,
การทำเหมืองแร่, ซีเมนต์, ปุ๋ยเคมี, กระจก, ยางรถยนต์, น้ำมัน, ถ่านหิน,
เหล็กกล้า, กระดาษ

การเจริญเติบโตทางอุตสาหกรรม : 10.7% (ปี 2000)

การผลิตพลังงานไฟฟ้า : 22.985 พันล้านกิโลวัตต์ (ปี 1999)

แหล่งการผลิตไฟฟ้า : จากถ่านหิน 47.71%
จากพลังน้ำ 52.29%
จากพลังนิวเคลียร์ 0%
อื่น ๆ 0%
(1999)

การใช้พลังงานไฟฟ้า : 21.376 พันล้านกิโลวัตต์ (ปี 1999)

การส่งออกพลังงานไฟฟ้า : 0 กิโลวัตต์ (ปี 1999)

การนำเข้าพลังงานไฟฟ้า : 0 กิโลวัตต์ (ปี 1999)

ผลผลิตทางการเกษตร : ข้าว, ข้าวโพด, มันฝรั่ง, ยางพารา, ถั่วเหลือง, กาแฟ, ชา, กล้วย,
น้ำตาล, สัตว์ปีก, สุก, ปลา

มูลค่าการส่งออก : มูลค่า 14.3 พันล้านเหรียญสหรัฐอเมริกา (F.O.B. ประมาณการปี
2000)

สินค้าส่งออก : น้ำมันดิบ, ผลิตภัณฑ์จากทะเล, ข้าว, กาแฟ, ยางพารา, ชา, เสื้อผ้า,
รองเท้า

หุ้นส่วนในการส่งออก : จีน, ญี่ปุ่น, เยอรมนี, ออสเตรเลีย, สหรัฐอเมริกา, ฝรั่งเศส, สิงคโปร์, สหราชอาณาจักร, ไต้หวัน

มูลค่าการนำเข้า : มูลค่า 15.2 พันล้านเหรียญสหรัฐอเมริกา (F.O.B. ประมาณการปี 2000)

สินค้านำเข้า : เครื่องมือและเครื่องจักรต่าง ๆ, ผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม, ปุ๋ยเคมี, ผลิตภัณฑ์จากเหล็กกล้า, ฝ้าย, เมล็ดธัญพืชต่าง ๆ, ซีเมนต์, รถจักรยานยนต์

หุ้นส่วนในการนำเข้า : ญี่ปุ่น, สิงคโปร์, เกาหลีใต้, ไต้หวัน, จีน, ไทย, ฮ่องกง, มาเลเซีย, อินโดนีเซีย, ฝรั่งเศส, สหรัฐอเมริกา, สวีเดน

หนี้สินจากภายนอกประเทศ : 13.2 พันล้านเหรียญสหรัฐอเมริกา (งบประมาณปี 2000)

ความช่วยเหลือด้านเศรษฐกิจที่ได้รับจากต่างประเทศ :

2.1 พันล้านเหรียญสหรัฐอเมริกา ในรูปของสินเชื่อและเงินให้เปล่า ประเทศผู้ให้ความช่วยเหลือสำหรับปี 2000

สกุลเงินตรา : Dong (VND)

รหัสสกุลเงิน : VND

อัตราแลกเปลี่ยน : Dong ต่อ 1 เหรียญสหรัฐอเมริกา
14,530 (มกราคม 2001), 14,020 (มกราคม 2000)
13,900 (ธันวาคม 1998), 11,100 (ธันวาคม 1996)
11,193 (1995), 11,000 (ตุลาคม 1994)

ปีงบประมาณ : ตามปีปฏิทิน

การคมนาคม

โทรศัพท์สายหลักที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน : 2.6 ล้านเลขหมาย (2000)

โทรศัพท์เคลื่อนที่ : 730,155 เครื่อง (2000)

ระบบเซลลูลาร์

ระบบโทรศัพท์ : การประเมินทั่วไป : เวียดนามได้ใช้ความพยายามอย่างมากในการพิจารณาปรับปรุงระบบโทรศัพท์ให้ทันสมัย และขยายระบบโทรคมนาคมออกไป แต่ศักยภาพในการดำเนินการของความทันสมัยยังล่าช้ากว่าประเทศเพื่อนบ้าน

ภายในประเทศ : ทุกจังหวัดติดต่อกับฮานอย, ดานัง และโฮจิมินห์ซิตีได้โดยผ่านระบบสายเคเบิลใยแก้ว หรือระบบวิทยุโทรศัพท์แบบคลื่นสั้นที่มีเครือข่ายสถานีทวนสัญญาณ ตั้งแต่ปี 1991 โทรศัพท์สายหลักที่ใช้อยู่ได้เพิ่มมากขึ้นอย่างเห็นได้ชัด และการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ก็ได้ทวีจำนวนมากขึ้นอย่างรวดเร็ว

ต่างประเทศ : ระบบดาวเทียมที่มีสถานีบนพื้นโลก, ดาวเทียม Intersputnik 2 ดวง (ด้านมหาสมุทรอินเดีย)

สถานีวิทยุกระจายเสียง : AM 65 สถานี
FM 7 สถานี
คลื่นสั้น 29 สถานี
(ปี 1999)

จำนวนวิทยุ : 8.2 ล้านเครื่อง (1997)

สถานีโทรทัศน์ : อย่างน้อยที่สุด 7 แห่ง (รวมทั้งสถานีทวนสัญญาณอีก 13 แห่ง) (1998)

จำนวนโทรทัศน์ : มีจำนวน 3.57 ล้านเครื่อง (1997)

รหัส Internet ของประเทศ : .vn

ผู้ให้บริการ Internet (ISPs) : 5 ราย (2000)

ผู้ใช้ Internet : 121,000 ราย (2000)

การขนส่ง

ทางรถไฟ : ทั้งหมด 3,142 กม.
ทางมาตรฐาน 209 กม. ขนาดรางกว้าง 1.435 ม.
ทางแคบ 2,625 กม. ขนาดรางกว้าง 1.000 ม.
ทางคู่ 308 กม. เป็นทางร่วม 3 เส้นทาง ขนาดรางกว้าง
1.435 ม. และ 1.000 ม. (2001)

ทางหลวงแผ่นดิน : ทั้งหมด 93,300 กม.
ลาดยาง 23,418 กม.
ไม่ลาดยาง 69,882 กม. (1996)

ทางน้ำ : 17,702 กม.
หมายเหตุ มีมากกว่า 5,149 กม. ที่สามารถเดินเรือได้ตลอดเวลาโดยเรือ
ที่กินน้ำลึก 1.8 ม.

ระบบท่อ : ขนส่งผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม 150 กม.

ท่าเรือและท่าเทียบเรือ : Cam Ranh, Da Nang, Haiphong, Ho Chi Minh City, Ha
Long, Quy Nhon, Nha Trang, Vinh, Vung Tau

เรือบรรทุกสินค้า : ทั้งหมด 143 ลำ (1,000 กรอสตันหรือสูงกว่า) รวมทั้งหมด 705,388
กรอสตัน

ประเภทเรือ บรรทุกทั่วไป 8, บรรทุกสินค้า 108, บรรทุกสารเคมี 1,
บรรทุกสินค้าทั่วไปหลายชนิด 1, คอนเทนเนอร์ 2, บรรทุกก๊าซเหลว 2,
บรรทุกปิโตรเลียม 18, ห้องเย็นบรรทุกสินค้า 3 (2000)

สนามบิน : 34 แห่ง (ปี 2000)

สนามบินที่ลาดยางทางวิ่งแล้ว : รวมทั้งหมด 17 แห่ง
ความยาวของทางวิ่งมากกว่า 3,047 เมตร = 8 แห่ง
ความยาวของทางวิ่ง 2,438-3,047 เมตร = 3 แห่ง
ความยาวของทางวิ่ง 1,524-2,437 เมตร = 4 แห่ง
ความยาวของทางวิ่งสั้นกว่า 914 เมตร = 2 แห่ง
(ปี 2000)

สนามบินที่ไม่ได้รูดยางทางวิ่ง : รวมทั้งหมด 17 แห่ง
ความยาวของทางวิ่งมากกว่า 3,047 เมตร = 1 แห่ง
ความยาวของทางวิ่ง 1,524-2,437 เมตร = 1 แห่ง
ความยาวของทางวิ่ง 914-1,523 เมตร = 7 แห่ง
ความยาวของทางวิ่งสั้นกว่า 914 เมตร = 8 แห่ง
(ปี 2000)

กองทัพ

ประเภทกองทัพ : กองทัพประชาชนแห่งเวียดนาม (PAVN) (รวมถึงกองกำลังภาคพื้นดิน, กองทัพเรือ และกองทัพอากาศ), กองกำลังยามฝั่ง

อายุในการเข้ารับการเกณฑ์ทหาร : 17 ปี

กองกำลังของกองทัพในปัจจุบันที่เรียกเข้าประจำการได้:

ผู้ชาย อายุระหว่าง 15 -49 ปี
จำนวน 21,704,588 คน (ประมาณการปี 2001)

กองกำลังของกองทัพที่ประจำการอยู่ในปัจจุบัน :

ผู้ชาย อายุระหว่าง 15-49 ปี
จำนวน 13,673,438 คน (ประมาณการปี 2001)

กองกำลังของกองทัพที่เรียกเข้าประจำการแต่ละปี :

ผู้ชาย อายุระหว่าง 15-49 ปี
จำนวน 961,124 คน (ประมาณการปี 2001)

ค่าใช้จ่ายในกองทัพ : 650 ล้านดอลลาร์สหรัฐอเมริกา (ปีงบประมาณ 1998)

ค่าใช้จ่ายของกองทัพเทียบคิดเป็นเปอร์เซ็นต์เทียบกับรายได้ประชาชาติ :

2.5% (ปีงบประมาณ 1998)

ประเด็นระหว่างประเทศ

ข้อโต้แย้งระหว่างประเทศ : สิทธิชายฝั่งทะเลกับกัมพูชายังหาข้อยุติไม่ได้, เข้าไปมีส่วนร่วมในข้อโต้แย้งที่สลับซับซ้อนในหมู่เกาะ Spratly กับจีน, มาเลเซีย, ฟิลิปปินส์, ไต้หวัน และบางที่บรูไน, ข้อตกลงสิทธิชายฝั่งทะเลกับจีนในอ่าวตังเกี๋ยยังรอการให้สัตยาบัน, หมู่เกาะ Paracel ซึ่งยึดครองโดยจีน แต่เรียกร้องสิทธิ์โดยเวียดนามและไต้หวัน, สัดส่วนบริเวณชายแดนกับกัมพูชายังมีข้อโต้แย้งกันอยู่, ข้อตกลงเรื่องที่ดินบริเวณชายแดนกับจีนได้มีการลงนามในข้อตกลงเมื่อเดือนธันวาคม 1999, แต่รายละเอียดของการจัดเขตแดนยังไม่ได้มีการแจ้งแก่สาธารณะ

ยาเสพติดต้องห้าม : เป็นผู้ผลิตรายเล็กสำหรับฝิ่น โดยมีพื้นที่การปลูกฝิ่น 2,100 เฮกตาร์ ในปี 1999, โดยผลิตฝิ่นได้ 11 เมตริกตัน บางที่อาจจะเป็นจุดส่งผ่านเล็ก ๆ ของเฮโรอีนในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้, มีปัญหาของประชาชนในการติดยาเสพติดคือ ฝิ่น, เฮโรอีน, Methamphetamine ⁶¹

---

⁶¹ www.odci.gov/cia/publication/factbook